

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 25, П'ЯТНИЦЯ, 20 ЧЕРВНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 25, FRIDAY, JUNE 20, 2014

\$2.00

Бойовики відмовляються скласти зброю

КИЇВ. – „Україна в односторонньому порядку припинить вогонь на сході країни, щоб дати можливість збройним формуванням роззброїтися, а російським найманцям залишити країну, – заявив 18 червня Президент України Петро Порошенко. Негайно після цього ми маємо отримати підтримку з боку всіх учасників подій на Донбасі“.

За його словами, час припинення вогню буде дуже коротким, і за цей час має відбутися роззброєння з боку незаконних збройних формувань, а також наведення ладу в регіоні.

„Зі свого боку, я запропоную коридор, щоб російські найманці могли залишити зі зброєю

територію України“, – сказав П. Порошенко. Влада також очікує на звільнення заручників.

„Бойовики „Донецької народної республіки“ відмовляються скласти зброю“, – повідомив один з провідників бойовиків Денис Пушилін, який перебуває в Москві. „Ось що виходить: вони припиняють вогонь, ми роззброюємося, і вони нас беруть беззбройними“, – заявив він.

Д. Пушилін перебуває в карному розшуку. Йому вдалося сховатися від українських правоохоронців і виїхати до Москви.

(„Интерфакс-Україна, „Українська правда“)

Терористи збили російською ракетою літак

ЛУГАНСЬК. – Військово-транспортний літак Іл-76 терористи збили двома ракетами в ніч на 14 червня. Загинули 49 військових: дев'ять членів залоги з Мелітополя Запорізької області, 40 десантників з Донецька, Херсона, Одеси, Харкова, Луганська, Кіровограда, Дніпропетровська, Кривого Рогу, Павлограда, Дніпродзержинська, Нікополя, Львова.

Літак міг ще приземлитися після влучення двох ракет, але терористи спрямували на нього довгу чергу з крупнокаліберного кулемету бронейно-запалювальними набоями. Вибухнув газ і літак впав на землю.

Речник групи „Інформаційний спротив“ Дмитро Тимчук повідомив, що на місці, з якого підбили Іл-76, знайшли три пускові труби від зенітно-ракетного комплексу 9К38 „Ігла“.

Президент України Петро Порошенко оголосив 15 червня Днем жалоби. „Усі, хто причетний до цинічного терористичного акту такого масштабу, обов'язково будуть покарані“, – заявив він. Раніше жалобу оголосили у Луганській і Дніпропетровській областях. Мелітополь теж у жалобі, адже тут служили члени залоги літака Іл-76. Коли місто зможе попроситися з ними покищо не знають. Територію, де впав Іл-76, контролюють бойовики.

15 червня начальника Головного оперативного управління Генерального штабу Збройних сил України Олександра Шутова і низку військовослужбовців відсторонили від виконання обов'язків на час розслідування трагедії з літаком Іл-76. Верховна Рада створила тимчасову слідчу комісію з розслідування

Акції протесту біля Посольства Росії в Києві проти агресивних дій цієї держави на сході України. (Фото: Інформаційне агентство Волинські Новини, ZN.UA)

обставин знищення військово-транспортного літака Іл-76 поблизу Луганська. За дане рішення проголосували 274 народних депутати з 302, зареєстрованих у сесійній залі.

У Києві біля Посольства Росії 14-15 черв-

(Закінчення на стор. 8)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Все головне, але є найголовніше

Петро Часто

Сказати, що Петро Порошенко очолив Українську державу у дуже складний для неї час, – це було б тільки напівправдою. Так, складніших обставин годі уявити: ще б трохи потривав режим „регіоналів“ – і держава втратила б головні ознаки своєї українськості. Вся так звана владна вертикаль будувалася з далекою метою наміром унеможливити національне відродження в Україні, не дати наповнити формальну незалежність реальним змістом, залишивши Україну в колі вирішального впливу Москви, увічнити цей колоніальний стан.

Протягом 22 років крок за кроком втілювався україножерний плян Кремля. На жаль, великою мірою – руками української політичної верхівки, котра у своїй традиційній запобігливості перед „старшим братом“ боялася визнати, що Росія завжди була, є і завжди буде найбільшим ворогом України і українського свободоловства.

Цього визнання вже ніколи б і не сталося, якби життя української суспільності залежало лише від офіційної політики, а не від самого народу і його невмирущого гону до правди і справедливості. Майдан-2014, Революція української гідності і честі, змив з українського шляху облудну піну політиканства і беззастережно сказав, що є що в Україні і хто є хто. Оцією неочікуваною ні „регіоналами“, ні Москвою силою народної правди пройнявся аж п'ятий Президент України Петро Порошенко, коли у своїй інавгураційній промові сказав:

„...Для реалізації наших амбітних плянів нам потрібні не лише мир та єдність країни, але й консолідація всіх патріотичних, проукраїнських, проєвропейських сил.

Маємо постійно тримати в пам'яті суворі уроки національно-визвольних змагань сімнадцятих-двадцятих років минулого століття. Тоді наші політики не змогли об'єднатися, спільно протистояти агресії.

Володимир Винниченко боровся проти Михайла Грушевського, Симон Петлюра проти Павла Скоропадського. А Нестор Махно – проти всіх.

Постійні чвари та конфлікти між видатними українцями призвели до втрати нашої державності. Висновки належить робити не лише з архівів столітньої давнини, але й з недавніх подій... Нас уже ніхто не оберне в рабів криміналу та бюрократії, в прислужників колоніальної влади...“.

Як засвідчила ця змістовна проукраїнська промова, Президент П. Порошенко, як жоден з його попередників, виразно відчуває за собою нову якість України – її громадянське суспільство, здатне до самоорганізації і до відповідальності за долю держави. Отже, в надзвичайно складних нинішніх обставинах Президент має велику можливість спертися не на старий полі-

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Вбили п'ять прикордонників

МАРІЮПІЛЬ. – 14 червня терористи в районі заводу „Азовсталь“ з гранатометів та автоматів обстріляли колону автомобілів Державної прикордонної служби. Загибло п'ять прикордонників, ще сім поранені. Авта перевозили продовольство до підрозділів державного кордону. („Українська правда“)

■ Посилено захист кордону

КИЇВ. – 17 червня Верховна Рада прийняла постанову про демаракацію в односторонньому порядку сухопутної ділянки кордону з Російською Федерацією, яка буде обладнана за прикладом зовнішніх кордонів Європейського союзу. За таке рішення проголосував 261 народний депутат. Не голосували у повному складі фракції Компартії України та Партії Регіонів. Державна прикордонна служба України має у місячний термін розширити штат службовців для повнішого охоплення ділянки державного кордону з Російською Федерацією, Кабінет міністрів має визначити кількість пунктів пропуску через державний кордон з Росією. Передбачено негайно ухвалити рішення про призупинення роботи пунктів пропуску через державний кордон та посилити контроль над ділянкою державного кордону з Республікою Молдова в районах межування з невизнаною Придністровською Молдавською республікою. (УНІАН)

■ Затверджено новий склад РНБО

КИЇВ. – 16 червня Президент України Петро Порошенко затвердив новий склад Ради національної безпеки та оборони (РНБО). До її складу входять Петро Порошенко, Арсен Аваков – міністер внутрішніх справ, Віктор Гвоздь – голова Служби зовнішньої розвідки, Андрій Дешиця – виконуючий обов'язки міністра закордонних справ, Михайло Коваль – виконуючий обов'язки міністра оборони, Степан Кубів – голова Нацбанку, Борис Ложкін – голова Адміністрації Президента, Олег Махніцький – виконуючий обов'язки Генерального прокурора, Валентин Наливайченко – голова Служби безпеки України, Андрій Парубій – секретар РНБО, Павло Петренко – міністер юстиції, Олександр Турчинов – голова Верховної Ради, Олександр Шлапак – міністер фінансів, Віталій Яerma – перший віце-прем'єр-міністер, Арсеній Яценюк – прем'єр-міністер. („Українська правда“)

■ Оновлюють барикади

КИЇВ. – На Майдані старі барикади міняють на нові з бетонних плит. На Хрещатику біля Європейської площі задіяні три екскаватори і близько десятка вантажівок. 14 червня старі барикади з шин, бруківки та різних підручних матеріалів почали міняти на нові перекриття з бетонних плит. Повністю звільнити Хрещатик від барикад не дозволяють майданівці. Намети, сцена та інші конструкції продовжують стояти на Майдані. („Кореспондент“)

■ НАТО оприлюднило знімки

КИЇВ. – НАТО 14 червня оприлюднило супутникові фотографії, на яких чітко видно, як конвой з трьох танків входить на територію східної України. До цього вони перебували на військовій стоянці під Ростовом, на якій є не менше 10 танків Т-64. Хоча танки не мають чітких російських відміток, представники НАТО і США не сумніваються в їх походженні. Сам факт, що немає будь-якого маркування, нагадує тактику Росії. 12 червня Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков повідомив, що кілька російських бронетранспортерів і танків перетнули кордон з Україною через захоплені терористами прикордонні пункти пропуску. Один з провідників терористів Денис Пушилін підтвердив отримання від Росії трьох танків, які „дають надію захистити місто“. 13 червня керівник Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук заявив, що українські вояки підбили два танки, які раніше прибули з Росії в розпорядження бойовиків. (УНІАН)

В пам'ять про „Небесну сотню“

Михайло Михайлинин

РІДКІВЦІ, Чернівецька область. – 1 червня у селі було освячено пам'ятник героям „Небесної сотні“. Чин освячення здійснив Єпископ Коломийсько-Чернівецької Єпархії Української Греко-Католицької Церкви Василь Івасюк у супроводі місцевих священиків.

Пам'ятник встановлено за гроші селян. Діти і молодь читали вірші та співали патріотичні пісні, присвячені „Небесній сотні“.

Вшанувати побратимів прийшли члени „Самооборони Майдану“, які звернулися до всіх з хвилюючим закликком берегти пам'ять про героїв, з молитвою долати нові випробування.

З квітами та свічками до пам'ятника приїхали й дітисироти з Бережан, щоб також єднатися цього дня з великою українською родиною.

Під час освячення пам'ятника у селі Рідківці. (Фото: Михайло Михайлинин)

Яку люстрацію запропонували Президентіві Петрові Порошенкові

13 червня Громадська ініціатива „Воля“ передала новообраному Президентіві України Петрові Порошенкові розроблений правниками-волонтерами закон „Про очищення влади“. Його три основні ідеї викладає у нижче вміщеному матеріалі керівник Люстраційного комітету України Єгор Соболев.

1. Суди, прокуратура, Служба безпеки, міліція та державна служба мають отримати законодавство за стандартами Євросоюзу. Їхня чисельність має бути різко скорочена (лише за Віктора Януковича була збільшена на 70 тис. осіб), а платні – збільшені.

2. Усі – від президента до рядового міліціонера мають перейти перевірку з використанням детектора брехні. Посадовців, які не можуть пояснити майно своїх родин; які словами чи діями підтримували зазіхання на нашу територіальну цілісність; які під час Майдану були начальниками і не написали заяву про звільнення; які є вихідцями з КГБ або очолювали компартійні та комсомольські організації – прибрати з посад на 10 років. Про кожну перевірку кожного судді, прокурора, „СБУшника“, міліціонера, чиновника повідомляти

громадськість і впродовж двох тижнів чекати від неї свідчень про правопорушення. Хто не перейде перевірку – теж прибрати з посад на 10 років.

3. Набрати нових суддів, прокурорів, міліціонерів, чиновників через відкриті конкурси. Дані про кожного претендента оголошувати і теж чекати свідчень громадськості. Її представники і журналісти мають бути в кожній комісії. Організувати перевірку та підбір кадрів має Агентство з державної служби, яке має пройти очищення першим.

Президентіві передали цей проект, щоб він поставив свій підпис і вніс до парламенту як свій із закликом „Приймайте, поки я вас не розпустив“. Ми зберемо людей на підтримку голосування.

(„Українська правда“)

Все головне...

(Закінчення зі стор. 1)

тикум з його вузькопартійними інтересами, а на все суспільство, вже навіть на сьогодні досить добре структуроване і представлене сотнями громадських організацій і рухів. Це величезна запорука успішності влади і її надійний резерв, але в той самий час і Президент, і утворений ним уряд будуть підзвітними перед громадянським суспільством, воно постійно і публічно контролюватиме їх. Бо політично, соціально, культурно визрілій українській спільноті сьогодні потрібні не „месії“, а конструктивні управлінці, котрі знають, як вивести Україну на шлях розвитку і розквіту.

Тому, очевидно, пильно вивчатиметься кожна призначена П. Порошенком урядова кандидатура, аналізуватимуться застосовані до неї критерії. І тут не обійдеться без суперечностей, як це вже сталося з приводу Бориса Ложкіна, призначеного керівником Президентської адміністрації. Багато хто (наприклад – відомий активіст Майдану Ігор Луценко) вважає Б. Ложкіна одним з найголовніших русификаторів України – на тій підставі, що він успішно розвивав російськомовну пресу. Контраргумент: з таким же успіхом він може дбати і про україномовну пресу, оскільки належить до кола діячів, особисто відданих П. Порошенкові. Але хіба ця відповідь може заспокоїти нас? Сама по собі особиста відданість може мати високу ціну, а може й не мати жодної ціни, коли, скажімо, йдеться про відданість такому узурпаторіві влади, яким був Віктор Янукович.

Отже, критерій громадянського суспільства – відданість Україні і українській справі, а не особі того чи іншого державного діяча. Певна річ, формуючи урядову команду, Президент повинен мати простір для маневру і досить вільну руку, щоб реалізувати концепцію, задля якої народ його і обрав на цей пост. Проте виводити Україну з сьогоднішніх трагічних обставин покликаний не стільки особисто відданий Президентіві управлінський апарат, скільки відданий ідеї свободи і незалежності український народ. П. Порошенко ні на мить не повинен втратити відчуття, що за його спиною – революційний Майдан.

Поєднувати політичну і економічну відбудову з революцією – це дуже тяжко. Зате легше розуміється, що ж тут головне, що є найбільшою перешкодою для миру в Україні. Жаль буде П. Порошенка, якщо він хоч на крок відстане від народного революційного фронту, метою якого є остаточне подолання колоніального стану Української держави. Український народ прийняв виклик Москви, це повинна чітко і ясно зробити й нова українська влада.

Нема найменшого сумніву: українці масово звільняються від страху перед Кремлем і російським великодержавним шовінізмом. Ще недавно у сні не могло приснитися, що Посольство Росії в Києві може бути оточене обуреним народом. Але як інакше він міг відповісти на варварське знищення 14 червня українського літака над Луганськом – російською зброєю і російськими руками?

Імперія, хоч як би вона не найжачувалася ракетами, Україну перемогти неспроможна. Онтологічно неспроможна.

ПРО ІНФОРМАЦІЙНУ ВІЙНУ

Не пийте воду з калюжі

Ігор Ісіченко

Війна, розпочата Росією проти України, позначається широким застосуванням інформаційних технологій. Їхніми жертвами стала значна частина мешканців Криму й Донбасу, політичні погляди яких зазнали отруйного впливу російських телеканалів і соціальних мереж. В інформаційному просторі формується світ мітів, здатний підмінити в свідомості людини реальний довколишній світ. Незахищена, слабка особистість може стати і часто стає заручником світу мітів, тікає в нього від реальності, а відчуття несумісності цих двох світів викликає в неї депресію.

Війна в інформаційному просторі передбачає використання дезінформації, тенденційності в трактуванні подій, їхнє одностороннє висвітлення, маніпулювання фактами. Це необхідно розуміти кожному християнину, який, вмикаючи телевизор, комп'ютер, радіоприймач, відкриваючи газету, стає споживачем інформації, а отже, об'єктом інформаційних атак.

Пастирською місією священика є застерігати парафіян від невибагливого й довірливого сприйняття інформації. Не йдеться про втечу з інформаційного простору: відмова від користування сучасними технологіями не рятує від поширюваних усно пліток, а російські спецслужби здавна вважаються майстрами оперування настроєм натовпу. Священик має вчитися сам і вчити парафіян свідомому доброві інформації, критичному аналізу фактів, виявленню прихованої мети тенденційної інтерпретації подій.

Пошук сенсацій і зосередження уваги на них – звичайне для журналістики. Легко потрапити в інформаційну пастку, стежачи лише за найпопулярнішими повідомленнями про ключові події. Але справжнє життя значно ширше за військовий конфлікт чи президентські вибори. Його повноту допомагають відчутти інформаційні матеріали релігійного змісту, аналітичні статті з позаполітичних сфер, особисті рефлексії авторитетних осіб. Про їхній пошук треба дбати самостійно, виходячи з власних уподобань і переконань.

Слід завжди пам'ятати: діставати інформацію з неперевіреного джерела – те саме, що пити воду з калюжі. Тому варто обмежити себе використанням тих медійних засобів, які дбають про власну репутацію і не подають неперевірених повідомлень. Дуже корисно стежити не лише за національними, а й за міжнародними службами новин: BBC, CNN, Euronews тощо.

НА ТЕМИ ДНЯ

Хто живе на Донбасі?

Ярослав Ганіткевич

В зв'язку з подіями в Донецькій та Луганській областях України виникає питання про склад і характеристику населення цих областей, яку намагаються представити як нову державу „Новоросію“, населену росіянами. Офіційні ж дані свідчать, що в Донецькій області українці становлять 56.87 відс. населення, росіяни – 38.22 відс. У 1939 році українці тут становили 59.3 відс., а росіяни 31.2 відс. Отже, росіяни прибували на українські землі.

У 11 районах Донецької області понад половини населення спілкується українською мовою. В інших 11 районах Донеччини українською мовою спілкується 35-43 відс. населення.

Подібний склад населення Луганської області – більшість населення становлять українці (57.96 відс., росіяни – 39.05 відс.). З 20 районів у 15 районах Луганщини українськомовного населення більше, ніж російськомовного. У шести районах понад 90 відс. – українськомовне населення. В інших районах кількість українськомовного населення становить 20-43 відс.

Українська мова збереглася у корінного населення після століть русифікації, переслідування і репресування „українських націоналістів“. Земля ця століттями була заселе-

В Росії не існує засобів масової інформації, незалежних від влади. Тамтешні соціальні мережі („ВКонтакте“, „Однокласники“) також контролюють всюдипроникні спецслужби й використовують їх для утвердження неоімперської доктрини, як і російська відеопродукція, що поширюється в Україні.

Необхідно завжди враховувати, хто є власником медіа-ресурсів і які він займає політичні позиції. Адже це неодмінно відобразатиметься на редакційній політиці.

Критичні матеріали про армію, державну владу, силові структури можуть бути замовними й покликаними провокувати внутрішні конфлікти, невдоволення, паралізувати заплановані військові дії, викликати паніку. Партійну боротьбу, кар'єрні змагання, гонитву за економічним впливом можуть використовувати журналісти, найняті з метою дискредитації опонентів. На жаль, ці процеси не припиняються і під час загальнонаціонального протистояння агресорові.

Найбільш цинічним засобом ведення інформаційної війни є використання церковної риторики для маскування злочинів проти людства. Христос застерігав: „Не кожен, хто каже до Мене: „Господи, Господи!“ увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі“ (Мт. 7:21). І за зразок для наслідування Він дає нам у притчі не самовдоволеного священика, а доброго самарянина, який зупинився для допомоги постраждалому від розбійників. Убивства мирних людей, терор, етнічні чистки в Криму й на Донбасі Господь судитиме ще суворіше за те, що їхні організатори прикривалися фразами про „захист православ'я“.

Треба пам'ятати про „тролінг“ – розміщення в Інтернеті провокаційних повідомлень, образ на адресу опонентів, яким часом займаються спеціально найняті особи. Полеміка з ними безглузда, як і активне реагування на них.

У проповідях, у бесідах з парафіянами необхідно нагадувати про те, що тільки пізнання правди робить людину справді вільною. Захист власної свободи передбачає і самооборону від маніпулювання нашою свідомістю через інформаційні мережі. Навчаючись боронити своє право на здобуття правдивої інформації, ми здобуємо шанс виграти невидиму війну, що ведеться агресором проти кожного з нас.

Про автора: Ігор (Ісіченко), Архієпископ Харківський і Полтавський Української Автокефальної Православної Церкви, Харків.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ На Порошенка готували замах

КИЇВ. – У ніч на 14 червня біля будівлі Адміністрації президента патруль Управління державної охорони виявив вибуховий пристрій, який складався з п'яти гранат, детонатора і мобільного телефону. Вибуховий пристрій був начинений гайками. Зловмисник не встиг привести пристрій у стан готовності. Також в цьому місці на огороженні внутрішнього двору виявлено записку: „Якщо не припиниш війну, війна прийде до тебе“. („Українська правда“)

■ Застрелили активіста Євромайдану

ЛУГАНСЬК. – Після дводенних катувань терористи самопроголошеної „Луганської народної республіки“ застрелили 15 червня активіста луганського Євромайдану Олександра Решетняка. Після поранення в спину він три доби боровся за життя в реанімації обласної лікарні. Бойовики катували О. Решетняка в надії отримати інформацію про місце розташування патріотичного батальйону „Айдар“. Не отримавши ніякої інформації, вони вистрелили йому в спину. О. Решетняк був викрадений 10 червня у Луганську. („Українська правда“)

■ Утворили „Новоросію“

ДОНЕЦЬК. – Самопроголошені „Луганська і Донецька народні республіки“ об'єдналися, сформувавши нову „державу“ – „Новоросія“. Документ про об'єднання в складі „Новоросії“ був підписаний 24 травня за закритими дверима в Донецьку на з'їзді регіонів південного сходу України. Ініціатором об'єднання став депутат Верховної Ради Олег Царьов. Документ про об'єднання підписали самопроголошений прем'єр-міністр „Донецької народної республіки“ Олександр Бородай і голова „Луганської народної республіки“ Олексій Карякін. За заявою „народного губернатора“ Донецької області Павла Губарева, в „Новоросію“ планується входження Дніпропетровської, Запорізької, Одеської, Миколаївської, Харківської та Херсонської областей. „Схід України – це Новоросія, яку більшовики навіщо віддали Україні“, – заявив Президент Росії Володимир Путін. („Голос Америки“)

■ Військові провели віче

КИЇВ. – Представники Національної гвардії України 15 червня провели віче біля Кабінету міністрів і звернулися до Президента Петра Порошенка з вимогою негайного закриття кордону з Російською Федерацією, введення надзвичайного стану в східних областях України, залучення Збройних сил України до проведення широкомасштабної військової операції, звернення до Ради безпеки ООН про визнання Росії агресором, що веде неоголошену війну проти України терористичними методами. („Кореспондент“)

■ Вивезли дітей в Росію

ЛУГАНСЬК. – 15 червня 50 дітей Лисичанська, Рубіжного, Олександрівки вивезли до пансіонату „Волзький“ у Волгоградській області Росії. Співголова ради руху „Народний фронт“ Олег Царьов передав гроші для відправлення дітей на територію Росії. („Кореспондент“)

■ Україні вистачить свого газу

КИЇВ. – Україна протягом літа зможе забезпечувати себе газом внутрішнього видобутку, практично не вдаючись до запасів в своїх підземних сховищах, – заявив 13 червня голова правління компанії „Нафтогаз України“ Андрій Коболев. „Наразі обсяг газу, який видобувається в Україні, приблизно дорівнює обсягові споживання, а при зниженні споживання його навіть буде трохи більше“, – сказав він. Якщо не буде досягнуто домовленості з „Газпромом“, Україна до початку жовтня повинна знайти рішення для зниження споживання природного газу за допомогою максимального використання альтернативних джерел енергії в зимовий період, а також максимально використовувати можливості реверсних поставок з Європи. („Кореспондент“)

(Закінчення на стор. 7)

АМЕРИКА І СВІТ

■ В Ізраїлі – новий президент

ЕРУСАЛИМ. – 10 червня в Кнесеті, ізраїльському парламенті, відбулася друга тура виборів нового президента країни. Ним став Реувен Рівлін, який представляє правлячу партію „Лікуд“. Він змінив на цьому посту 90-річного Шимона Переса. В минулому Р. Рівлін займав посади речника Кнесету і міністра зв'язку. В Ізраїлі президент виконує переважно церемоніальні функції. („Кореспондент“)

■ Монополія „Газпрому“ – не вічна

ВІЛЬНЮС. – Антимонопольна комісія Литви накладала грошову кару на російську компанію „Газпром“ в розмірі 48.4 млн. дол. – за створення перешкод для конкуренції на газовому ринку країни. Річ у тому, що „Газпром“ перешкодив державній компанії Литви „Lietuvos Energija“ в закупівлі газу в Західній Європі за нижчою ціною. В ході розслідування з'ясувалося, що відмова „Газпрому“ вести переговори з „Lietuvos Energija“ з приводу договору про обмін природним газом на 2013-2015 роки створила перешкоди для придбання компанією газу в іншого постачальника. Раніше влада Литви заявляла про намір до 2015 року покласти край монополії „Газпрому“ на своєму газовому ринку і плянувала найближчим часом домовитися про закупівлю зрідженого природного газу у норвезької компанії „Statoil“. (Bi-Bi-Ci)

■ Хочеш миру – готуйся до війни

ВІЛЬНЮС. – Від 9 до 20 червня на території всіх трьох балтійських країн – Литви, Латвії і Естонії – відбуваються навчання НАТО „Saber Strike-2014“ („Удар шаблі“). У навчаннях беруть участь понад 4,800 військових з 10 країн: близько 2,600 тренуються в Литві, 2,000 – у Латвії, кілька сот – в Естонії. Серед військової техніки, яку використовують під час навчань – чотири танки „Leopard 2 A5“, які були доставлені в країни Балтії з Данії. Основні цілі навчань – підвищення взаємодії об'єднаних військових сил НАТО. Водночас, у відповідь, в Калінінградській області розпочалися великі навчання російських збройних сил. У них беруть участь корабельні угруповання, підрозділи десантників, морської піхоти, об'єднання протиповітряної оборони, винищувачі і бомбардувальники. („Дзеркало тижня“)

■ Московський цинік дістав відповідь

ЕРЕВАН. – Після того, як керівник кремлівського пропагандистського проєкту „Россія сьогодні“ Дмитро Кисельов на засіданні Вірмено-російського парламентського клубу 10 червня закликав просувати російську мову і російську культуру в Вірменії „в інтересах безпеки“, група вірменських парламентаріїв запропонувала оголосити скандального журналіста „персоною нон грата“. Парламентарій з фракції опозиційної партії „Спадщина“ Олександр Арзуманян назвав „цинічними“ слова Д. Кисельова, підкресливши, що вони загрожують вірменській державності. „Слово „цинік“ в перекладі з грецької мови означає „пес“, і я закликаю позбавити Національні збори Вірменії від собачого гавкату“. – сказав депутат. („Кореспондент“)

■ В Іраку нема миру

МОСУЛ. – Бойовики з ісламістського угруповання „Ісламська держава Іраку й Леванту“ 9 червня взяли під свою контролю друге найбільше місто Іраку – Мосул, що за 350 кілометрів на північ від Багдаду. Після збройних сутичок бойовики, протягом ночі, відтіснили зі своїх позицій поліцію і військових. Десятки озброєних ісламістів штурмували урядові будівлі, зайняли поліцейські відділки й звільнили з в'язниць деякого з раніше засуджених. Іракські сили безпеки намагаються приборкати бойовиків у кількох частинах країни. Кілька місяців тому, ісламісти захопили місто Фалуджа. За даними ООН, цього року внаслідок насильства в Іраку загинуло приблизно 4,500 осіб. З огляду на події в Мосулі Прем'єр-міністр Іраку Нурі аль-Малікі закликав парламент оголосити у країні надзвичайний стан. Бойовиків угруповання „Ісламська держава Іраку й Леванту“ пов'язують з терористичною організацією „Аль-Кайда“. („Голос Америки“)

ТОЧКА ЗОРУ

Коли закінчиться війна з Росією

Віталій Пирович

Заява Президента Петра Порошенка про те, що тільки Росія може гарантувати безпеку Україні і що українсько-російський діалог налагоджується, а також слова виконуючого обов'язки Міністра оборони Михайла Ковалю про те, що вже у найближчі дні вогонь на Донбасі може бути припинений, безперечно, – це саме те, що хочуть чути у світі та в Україні.

І усе б було добре, якщо не зважати на два факти: по-перше, зараз Росія обігрує Україну з рахунком 2:0 (втрачений Крим та Донбас у вогні) і жодні перемовини про перемир'я не скасують цього рахунку на табло, а лише зафіксують поразку, по-друге, санкції третього рівня переносяться на невизначений термін і, по-третє, вірити в якісь гарантії від Росії може тільки людина дуже далека від політики.

І якраз у цьому є одна з найбільших небезпек миролюбної риторики української влади, бо в те, що українсько-російські взаємини нормалізуються надовго, можуть повірити дуже багато людей в Україні та на Заході. І це дасть шанс Росії уникнути остаточного та близького розгрому.

Чому не можна вірити Росії? Тому що концепція її існування, яка добровільно не зміниться до тих пір, доки Росія не матиме того впливу на міжнародну політику, який мав СРСР. Зрештою, тут головне не мета, а сам процес постійної експансії, який дозволить В. Путінові утримувати владу. На цьому шляху не існує незалежної України, Молдови, Грузії, а в різних точках світу мають виникати антизахідні пожежі, на зразок сирійської.

Захід вже пробачив Росії грузинську війну, бо подивився на цей конфлікт й вирішив, що російська армія не готова до серйозного протистоян-

ня. І це було помилкою. В. Путін готувався кілька років і анексував Крим та показує на Донбасі світові війну нового типу, що зі здивуванням відзначають у НАТО. У той же час у світу немає відповіді на ці виклики. До санкцій третього рівня виявилася не готовою не стільки Росія, скільки, насамперед, європейці, оскільки ці санкції вдарять не лише по Росії, а й по Європі.

І теперішній мирний діалог між Росією та Україною лише приховує неготовність Європи до санкцій третього рівня. Безперечно, Україна не повинна вимагати зараз таких санкцій, інакше європейці просто зненавидять Київ, через який будуть терпіти негаразди. Адже звинувачувати у всьому будуть не стільки Росію, скільки „непоступливу“ Україну. І підігрівати ці настрої буде величезне російське лобі в Європі.

Справді, зараз усім потрібен перепочинок, але Україна має чітко артикулювати на всіх переговорах і як можна частіше нагадувати – ми не забули про Крим, ми досі маємо проблеми з Донбасом, жодна Естонія не може почувати себе в безпеці, доки існує Росія.

Таким чином, громадську думку і в Україні, і в світі треба чітко формувати у тому напрямку, що у війні з Росією може бути лише перерва, але мир неможливий аж до капітуляції В. Путіна. І Захід має готуватися до санкцій третього рівня через кілька років, а Україна повинна на цей момент мати армію, готову до війни в Криму та Ростовській області. Бо, можна не сумніватися, що Росія цей перепочинок використає з розумом і готуватиметься до нових санкцій та дестабілізації ситуації на півдні України, Молдові та Грузії.

Тому у нинішній мирній риториці українсько-керівництва повинні й далі звучати „залізні нотки“, які б не дали заколисати ні українців, ні європейців.

(Еспресо ТВ)

Росія або загине, або піде услід Україні

Віктор Суворов

Цієї осені вийде українською мовою книга „Остання Республіка“ колишнього радянського розвідника Віктора Суворова (він же Володимир Різун), котрий перейшов на захід і був заочно засуджений російським судом на кару смерті. Він є автором багатьох досліджень, в яких викрив антилюдяну радянську систему влади. В процесі підготування згаданого видання до друку В. Суворов написав післямову, в якій проводить паралелі Останньої Республіки з Росією у зв'язку з російським військовим вторгненням в Україну. Нижче пропонуємо нашим читачам цей текст.

Імперія має зростати. Якщо імперія не зростає, виникає застій, який невідворотно тягне за собою розвал. Імперія нагадує повну вантажівку на крижаному схилі: або дряпається вгору, або, на мить зупинившись, летить униз, аж свистить.

1917 року на уламках Російської імперії виникла нова, ще агресивніша держава, чий вожді відверто оголосили свій плян світового панування.

І заgrimів над світом „Марш Будьонного“:

*Даєш Варшаву!
Давай Берлін!
Вже врізалися ми у Крим!*

До Берліну вони тоді не дійшли. І під Варшавою їм надавали так, що довелося здати Польщі західну Україну і західну Білорусію, погодитися на незалежність Фінляндії, Естонії, Литви, Латвії.

Але 1920-го у Крим вони „врізалися“. Закликали усіх, хто був у Криму, припинити опір, обіцяли пробачення і примирення. Усіх, хто повірив, вони перерізали та перестріляли. Заразом ударом зненацька знищили і своїх союзників-махновців, разом з якими захоплювали Крим.

Потім багато чого було. Вони взяли Варшаву та Берлін, Ригу й Таллінн, Будапешт і Букарешт.

Проте втримати не змогли. Звідусіль їх вигнали.

І от вони знову у Криму.

Щоправда цього разу не „врізалися“, а вляпались.

Незабаром кремлівські „пахани“ дуже пожалкують про своє необачне рішення. Про жодну Варшаву чи Берлін вони більше не мріють.

Їхня імперія ковзає з крижаною гірки. Швидкість зростає. Колись вони довбали артилерією житлові квартали Будапешту, колись душили танками свободу Чехословаччини. Сьогодні розмах вже не той. І кордони не ті. Лінія фронту від Варшави, Будапешту та Праги відкотилася далеко на схід до Луганська, Слов'янська, Донецька.

Немає більше рішучості посилати у бій танки, ба й танки ті давно іржаві. Доводиться обмежитися послугами найманців. До речі, 1977 року було підписано Додатковий протокол до Женевських конвенцій. З цього протоколу випливає, що ушійманий найманець не може вважатися військовополоненим. На нього статус військовополоненого не розповсюджується. Тобто, з ним належить чинити так, як чинять з озброєним горлорізом, який за гроші вбиває людей.

Саме на таких продажних вуркаганів і роблять ставку кремлівські „пахани“. Іншого війська під їхньою орудою немає.

Як не дивно це звучить, але кремлівські вожді провадять проти України не наступальну, а захисну війну.

Вони намагаються виставити свої дії як захист російського населення. Це брехня. Росіяни утискують у Таджикистані, в Узбекистані, в Туркменії, в Чечні. Кремлівським „паханам“ це байдуже.

Вони ведуть війну проти України не заради захисту росіян, а зовсім з іншої причини. Свобода заразна. Народ України повстав проти злодійської шахрайні. А кремлівським махлярам вночі не спиться: коли б ця пожежа і на

(Закінчення на стор. 5)

Закликають до скасування рішення про чемпіонат світу в Росії

Павло Морозенко

ОТАВА. – У Канаді створена Міжнародна правозахисна організація „Об'єднані з Україною“, діяльність якої зосереджена на припиненні поточної російської військової агресії проти України та незаконної окупації Криму. Організація вживає низку заходів для підтримки українців у цей час, коли вони працюють на відновлення політичної та економічної стабільності.

Поки Росія чітко не продемонструє свою повагу до суверенітету України та її територіальної цілісності, „Об'єднані з Україною“ продовжуватиме чинити тиск, що призведе до подальшої економічної, культурної та політичної ізоляції Росії.

Розпочато глибокий тиск з метою анулювати рішення Міжнародної федерації футболу (ФІФА) про проведення Чемпіонату світу 2018 року в Росії. Кампанія „Бойкот Путінові зараз“ набирає розвітку і поширюється на „Visa“, „Kia Motors“ і „Sony“.

„Президенти і прем'єр-міністри західних країн сподіваються на подальші додаткові економічні санкції з метою покарання та ізоляції Росії. І власне зараз ми маємо цю можливість, щоб ФІФА відібрало у Росії право на проведення Чемпіонату світу-2018, яке оцінюється сумою у 20 млрд. дол. для цієї країни. Я можу назвати понад 100 країн, які набагато більше заслуговують на ці 20 млрд.

дол., ніж Росія“, – заявив голова консультативного комітету кампанії Євген Мельник.

„Росія незаконно вторглася на територію суверенної держави, порушила міжнародне право і диригує щоденними терористичними діями на території України. Я не вірю, що такі компанії як „Anheuser Busch InBev“, „Visa“, „Kia“ і „Sony“ хочуть, щоб їх бренди ставили в один ряд або асоціювали з Володимиром Путіним і Росією. Ці світові компанії та їхні прихильники повинні зробити свій важливий принциповий вибір“, – сказав Є. Мельник, канадський підприємець, власник дружини гокею „Отава Сенаторс“.

Міжнародна кампанія, первісно зорієнтована на „Anheuser Busch InBev“, була започаткована у травні. Комплексний веб-сайт кампанії www.boycottputinnow.com містить інформативні відеоматеріали 12-ма мовами, щоб сприяти поінформованості в світі через соціальні медіа. Кампанія отримала широке висвітлення в засобах масової інформації Канади, Європи та США.

Голосування ФІФА стосовно надання права проведення Чемпіонатів світу 2018 року в Росії і 2022 року в Катарі здійснювалось за участі лише 24 членів виконавчого комітету ФІФА. Організація „Об'єднані з Україною“ твердо переконана, що процес голосування був запламований корупцією. Контактна інформація: pmorozenko@boycottputinnow.com.

В Ізраїлі проголосували 1,300 осіб

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. – 25 травня на двох закордонних виборчих дільницях – при Посольстві України в державі Ізраїль та Консульстві України в Гайфі – відбулося голосування на позачергових виборах Президента України. Вибори пройшли відповідно до законодавства України та згідно з міжнародними стандартами.

Посол України Генадій Надолєнко з дружиною Юлією та виборцями.

Для бажаючих віддати свій голос за одного з 21 кандидата на посаду Президента України були прозорі скриньки, окремі кабінки та вивішені біографії всіх кандидатів. За словами заступника голови виборчої дільниці в Тель-Авіві Ірини Стефанюк, вибори проходили активно і особливо приємно, що прийшло багато молоді, не байдужо до майбутнього України. І це не зважаючи на те, що неділя в Ізраїлі – робочий день. Люди приходили у вишиванках, з українськими прапорами. Громадяни України, які живуть в Палестинській автономії, приїхали і голосували першими. А ще заспівали гімн України.

Всього проголосували 1,300 осіб. „Це хороші результати, ми працювали не даремно і маємо надію, що мир, злагода і поміркованість буде головним в Україні“, – сказав Посол України в державі Ізраїль Генадій Надолєнко.

Росія або загине...

(Закінчення зі стор. 4)

Росію не перекинулася. Кремлівським бандюкам треба задавити свободу України, бо це наочний приклад для народів Росії. Їм треба душити демократію в сусідній державі, щоб уберегти свої крадені мільярди, щоб зберегти від народного гніву свою незаконну владу, свої голови та д---. Бо бігти нема куди.

Росія – це напхана золотими зливками вантажівка на крижаному схилі. За кермом – нищий боягуз. Кермові пристрої та гальма роз'їла корупція. Двигун не тягне. Жодним холопам та найманцям за будь-які гроші цю вантажівку на кризі не втримати.

Тоталітарна держава не може існувати поруч

з вільними країнами. Подібно раковій пухлині, яка не може довго співіснувати з живим організмом. Або одне або інше перемаже. Тому кремлівські вожді з першого дня захоплення влади ставили собі за мету руйнацію вільного світу і включення усіх країн до складу Радянського Союзу як „республік“, аж до Останньої Республіки включно.

Їхні плани зазнали фіяско. Але ракова пухлина не здається.

Терористична війна проти України – це останні спроби відродити імперію, це передсмертні судоми тоталітарної влади, що здихає.

Росія або загине, розпадеться на шматки та знищить себе у війні бюрократичних та мафіозних кланів, або скине свою злодійську владу за зразком України.

Слава Україні!

АМЕРИКА І СВІТ

■ Росія втрачає рештки довіри

БЕРЛІН. – Коментуючи хвилинну зустріч між Володимиром Путіним і Петром Порошенком в Нормандії 6 червня, на відзначенні 70-річчя десантування союзницьких військ, німецька газета „Ді Вельт“ написала, що згадана зустріч „не може слугувати приводом для ейфорії у надії на досягнення миру, оскільки такими поганими, як зараз, російсько-українські стосунки не були ніколи, і той факт, що Росія повернула свого посла в Україну, розцінюється виключно як жест примирення Москви“. А газета „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ пише: „Путін, здається, зрозумів, що для Заходу українська криза є зовсім іншою грою, ніж конфлікт з Грузією. Російський провідник дещо зменшив полум'я на сході України, але зробив це лише в такій мірі, аби ніхто у Києві, Берліні і Вашингтоні не забував, хто тримає руку на цьому газовому вентилю. Іншу ж руку В. Путін у Нормандії простягнув П. Порошенкові, оскільки знає, як на Заході радіють маленьким жестам, коли їх може бути розцінено як сигнали до врегулювання конфліктів“. Міністер оборони Німеччини Урсула фон дер Ляєн у своєму інтерв'ю для журналу „Дер Шпігель“ звинуватила В. Путіна в „колосальній втраті довіри“. Росію, за її словами, „більше не можна розглядати як партнера“. (Веб-сайт „Inopressa“)

■ Нове визнання для Анджеліни Джолі

ЛОНДОН. – 13 червня Королева Великобританії Єлизавета II надала голівудській артистці Анджеліні Джолі титул „Дами“ за її активну і плідну гуманітарну діяльність. Популярна артистка і також талановитий режисер була в числі сотні людей, представлених до різних нагород, що присуджуються напередодні офіційного дня народження Королеви. Оскільки А. Джолі не є ні британською громадянкою, ні громадянкою країн, що входять у Британську Співдружність, вона не зможе використовувати титул „Дама“ перед своїм ім'ям, тому нагорода залишиться тільки почесною. „Отримати нагороду за діяльність, пов'язану з зовнішньою політикою, є великою честю для мене, оскільки саме цьому я хочу присвятити своє творче життя“, – сказала А. Джолі. Крім А. Джолі, нагород удостоїлися ще кілька акторів. Деніел Дей-Люїс, ставши Лицарем, тепер може іменувати себе „сером“, а зірка американського серіалу „Батьківщина“ Демієн Люїс отримав титул Офіцера ордена Британської імперії. („Дзеркало тижня“)

■ Гідний уваги експеримент

ГЮСТОН. – Викладач екології в Університеті Гюстон-Тілотсон в Тексасі Джефрі Вілсон один рік проживе у контейнері для сміття, площею 3.4 квадратних метра. Професор вирішив провести експеримент над самим собою, щоб довести: людина здатна повноцінно прожити на 1 відс. площі та споживати децицію енергії та води, у порівнянні з теперішніми середньостатистичними нормами в Америці. Через свої незвичні методи викладання Дж. Вілсон отримав прізвисько „професор-смітник“. Студентів він вчить, як жити так, щоб завдавати найменше шкоди довкіллю: „Наша мета – навчити жити з меншими витратами та шкодою для довкілля значно більше людей, ніж можна охопити в рамках загального курсу екології“. Щодня Дж. Вілсон проводить день у сміттєвому баку з одним зі студентів чи іншими зацікавленими. Сплять у спальних мішках, п'ють власноруч очищену воду з озера неподалік, мийються вологими рушниками. У якості туалету використовують пляшки з-під води, у крайньому випадку – біжать до університетської вбиральні. Овочі вирощують у городі поряд. Учасники вчать користуватися економними електроприладами. На завершальній стадії користуватимуться сонячними панелями та убиральною-компостником. Експеримент триватиме цілий рік. За цей час мешканці смітника будуть уважно документувати свої витрати води, електроенергії та кількість виробленого сміття, яке залишається після них. („Голос Америки“)

Україна перед новою дорогою

Україна час від часу засвідчує свою здатність будитися як суспільство активних і відповідальних громадян, але все ще не переступила порога, за яким позитивні зміни стають незворотними. Була славна студентська „Револуція на граніті“, була ще славніша „Помаранчева революція“, не охолола ще київська бруківка від гарячої української крові, пролитої за Україну в „Револуції гідності“, котра вразила світ своїм мирним характером і громадянською зрілістю. А тим часом державна машина залишається старою, контропродуктивною, реакційною, і не факт, що вона радикально зміниться після президентських виборів.

Швидше за все, побачимо те, що бачили вже не один раз, – шалений опір серйозним намірам реформувати політичну систему і бажання змінити лише зовнішні атрибути, залишаючи недоторканими самі стовпи, на яких тримається успадкований від виборів до виборів тоненький, але паскудненький владний прошарок. За майже 23 роки незалежності він змінився хіба в тому, що називається вже не „номенклатурою“, а „олігархією“. В обох випадках політична система, зрощена з „диким капіталізмом“, гальмувала визрівання громадянського суспільства, унеможлиблювала чітке з'ясування політичного ідеалу України – всенародного добробуту, демократії і національного відродження.

Фундаментальної зміни потребують політичні партії України, які дотепер мали характер „вождистських“ проєктів і тому обходилися без широкої соціальної та ідеологічної бази. Більше і гірше того – деякі з партій, навіть парламентарських, відверто сповідували ідеологію антиукраїнства, і це робило абсурдною всю політичну систему України.

Тому другим кроком після президентських виборів мають бути невідкладні вибори до Верховної Ради. Однак, є під великим знаком запитання – чи відбудуться ці позачергові парламентарські вибори? Проблема – в тому, що ствердженню відповідь не буде залежати від новообраного Президента, тому що повернення до Конституції 2004 року означає значне обмеження його повноважень і звуження персональних можливостей впливати на законодавчу політику парламенту. Іншими словами, нові вибори до Верховної Ради будуть залежати від неї самої, від народних депутатів, в тому числі від „регіоналів“, котрі, на жаль, нікуди не поділися з політичної сцени України. Розуміючи свою безперспективність у пореволюційному суспільстві, вони ще з більшою зятятістю будуть триматися за депутатські крісла і далі, в міру можливостей, вставлятимуть палиці в колеса процесові політичного і економічного оновлення країни.

Тому нема жодних сумнівів, що услід за поваленням режимом Віктора Януковича має відійти від вирішального впливу в Україні „регіональна“ олігархія, цей прошарок надбагатих осіб, головним вкладом яких в життя України була не турбота про розвиток науки, освіти, культури, а тотальна корупція як засіб одержання надприбутків.

Не лише феноменальне духовне піднесення Майдану, справедливо назване Револуцією гідності, але сама незалежна Українська держава не матиме ніякого вартісного сенсу, якщо це піднесення і ця гідність не приведуть Україну до нової якості буття, не відкриють перед суспільством нові смисли, нову мотивацію життя і життєдіяльності.

ІСТОРІЯ

Газ як зброя масового ураження

Юрій Фельштинський

До 1918 року Європа існувала й бачила себе в межах імперій. З континентальних відомі дві: Російська й Австро-Угорська. Та Перша світова війна, хоча про це мало хто пам'ятає, точилася, значною мірою, і через бажання європейських держав – Німеччини, Франції і Великої Британії – утримати або отримати заокеанські володіння й колонії. Перемоги й поразки у війнах вимірювали завойованими або втраченими територіями. Про перемоги без анексії не йшлося.

Револуція 1917 року в Росії і закінчення Першої світової війни призвели до розпаду європейських континентальних імперій – Російської та Австро-Угорської, але це не змінило концепції загарбань. До 1939-го Європа поринула в смугу експансії. Нацистська Німеччина на очах у всього світу нестримно перетворювалася на континентальну імперію з непрогнозованим постійно зростаючим апетитом. Сталінський СРСР прагнув як мінімум відновити територіальну цілісність Російської імперії, а як максимум – захопити всю Європу. Гітлер про свої пляни говорив відкрито. Сталін їх усякою маскував.

Однак, на початок Другої світової війни стало очевидним, що Європа вже поділена двома тиранами, які вимірювали силу кількістю дивізій, танків і літаків. До Німеччини і СРСР приєдналася ще одна держава, азіатська, – Японія. Вона вимірювала свою силу кількістю дивізій, літаків і кораблів.

На відміну від цих держав, які справедливо можна назвати країнами-агресорами, решта світу жила безтурботно. Провідні демократії Європи – Англія і Франція – не мали змоги озброюватися так нестримно, бо це позначилося б на їхньому добробуті. Європейські держави були занадто неорганізовані й егоїстичні, щоб замислюватися про небезпеку. Національні суперечності перешкоджали згуртованій діяльності у відсічі потенційній агресії. Усім здавалося: після сумного досвіду Першої світової війни людство зуміє уникнути нового конфлікту.

Проте Друга світова війна розпочалася. Але до середини 1941 року її ініціатори, країни-агресори (Німеччина і СРСР) стали ворогами, і це, як і втручання у війну США, зрештою врятувало Західню Європу від загибелі. Німеччина та Японія, зазнавши поразки, змушені були відмовитися від агресивної політики. Вимірювання міці дивізіями, танками, літаками й кораблями виявилось фундаментальною помилкою цих насправді великих держав.

Зазнавши нищівної поразки в Другій світовій війні, майже повністю зруйновані бомбардуваннями союзників Німеччина і Японія надзвичайно швидко відновили економічну могутність і вже за декілька десятиліть посіли провідні місця у світовій економіці без допомоги панцирних дивізій і Люфтваффе, без авіаносців і камікадзе. Однак, для того щоб усвідомити очевидне, ці країни мали пройти через уроки жорстоких військових поразок.

Радянський уряд не зазнавав нищівних поразок у великій війні. Однак, окупація Східної Європи, підтримка режимів далеких соціалістичних країн, як от Куби чи

В'єтнаму, війна в Афганістані призвели до втрат радянського впливу у світі і краху економічної системи СРСР. Як і у випадку з Німеччиною та Японією, військова сила не гарантувала політичного й економічного домінування і створювала лише видимість всесилля наддержави. 1991 року комуністична партія віддала владу так само легко, як і захопила її в 1917 році. Радянський політичний вплив в Європі, заснований на військовій присутності і силі, завершився для СРСР нищівною поразкою, яку можна порівняти з поразкою Німеччини та Японії у Другій світовій війні.

Здавалося, що, подібно до Німеччини та Японії, Росію ця поразка мала б дещому навчити. Після десятиліття нестабільності 1991-2000 років, Російська Федерація постала перед світом провідною економічною державою, сила якої визначалася тепер не танковими дивізіями і кількістю боеголовки, спрямованих на Західню Європу і США, а нафтою, газом та іншими видами сировини, що експортуються всьому світу. Виявилось, економічний вплив – ефективніший і дешевший за підпорядкування військовим тиском. До 2014 року росіяни стали багатими туристами, які асоціюються з грошима, а не з автоматом Калашникова; не агресорами й окупантами, а вигідними клієнтами, покупцями, інвесторами, що витрачають гроші, зароблені на постачанні російської сировини.

Це враження не було безхмарним. Основна проблема Росії полягала у відсутності демократії. Роки Бориса Єльцина принесли Росії ринкову економіку і свободу, але не створили демократичних інститутів, що забезпечують громадянські свободи суспільства, незалежного і невідчуженого суду для захисту громадян. Не без допомоги Б. Єльцина, який скомпрометував себе і двома чеченськими війнами, і корупційними скандалами, до влади в Росії прийшов колишній офіцер КГБ. Старкуватий Б. Єльцин передав йому управління країною так, як старкуватий Гінденбург вручив у Німеччині канцлерство Адольфові Гітлерові.

Отримавши владу, Володимир Путін перестав зважати на думку народу і позбавив його права голосу в питанні управління країною, зовнішньої і внутрішньої політики держави. Виникла абсолютна відірваність виборців від кремлівського керівництва, дібраного переважно з колишніх працівників КГБ. Вибори маніпулювалися, засоби масової інформації повністю підпорядковувалися державі. Парламент, російські суди й силові відомства у центрі й на місцях стали залежними від Кремля.

При цілковитій безкарності і відсутності громадського контролю виховані КГБ російські керівники повернулися до радянських принципів військового тиску. 1999 року тамтешня армія повторно вторглася в Чечню. У серпні 2008-го російські війська перетнули державний кордон Грузії, удавшись до гітлерівського прийому: нібито для захисту інтересів співгромадян, які проживають за межами імперії. Так А. Гітлер відстоював права німців в Австрії, Судетях і Данцигу. А уряд Росії так відстоював права росій-

(Закінчення на стор. 18)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи стане Порошенко націоналістом? Приклад непрофесійної журналістики

Промова Петра Порошенка під час його інавгурації викликала захоплення у багатьох патріотів України. Довелося навіть почути таке: „Порошенко справжній український націоналіст“. У будь-якому випадку вже зараз можна зафіксувати окремі його програмні засади, які можуть бути підтримані, або не підтримані українською патріотичною спільнотою.

На мій погляд, існує принаймні три пункти з його промови, які дозволяють, в тому числі українським націоналістам, не просто підтримувати П. Порошенка, але й активно йому допомагати. Передусім це стосується питання Криму і соборності українських земель. Його твердження, що Крим був, залишається і буде українським – вкрай важливе з огляду на „роздуми“ окремих прагматиків і об'єктивістів, які вже привчають суспільну думку, що треба бути „реалістами“ й погодитися на те, що Україна „втратила Крим“.

Так, сьогодні покищо не видно чітких механізмів, з допомогою яких можна „відбити“ Крим у Росії. Але вони, без сумніву, знайдуться, коли цього щиро прагнути. При цьому спектр таких механізмів має бути доволі широкий: від ведення партизанської війни на території Криму до залучення міжнародних судових інституцій.

Ще одне теза, яка сприймається майже беззастережно. Жодних перемовин і компромісів із російськими терористами і диверсантами. Замість перемовин і компромісів – антитерористична операція (АТО). А „майже“ тому, що П. Порошенко не виключає утворення „коридору“, через який російські бандити можуть покинути Україну. Думаю, що час минув для такого „коридору“. Тільки АТО і повна ліквідація головорізів, які прийшли на українську землю з країна-агресора – Росії.

Ще про один важливий наголос, який було зроблено під час виступу П. Порошенка у Верховній Раді. Він заторкнув у своєму виступі мовне питання, наголосивши, що в Укра-

їні має бути одна державна мова – українська. При цьому, звертаючись до мешканців Донбасу, перейшов на російську. У зв'язку з цим можна стверджувати, що у мовному питанні покищо найменше ясності. І цим не треба легковажити.

Нагадаю, що довгий час Партія Регіонів і комуністи переконували суспільство, що мовне питання, тобто впровадження української мови у всі сфери життя, не головне, а головне – це економіка. Економіку вони успішно розвалили, а мовне питання зробили головним, і наполягають на російській як другій державній. Отже, з виступу Президента можна зрозуміти, що бій за українську мову продовжуватиметься і є надія, що П. Порошенко буде на боці українців і української мови.

Ключове питання – безпека. З слів Президента можна зрозуміти, що він стоїть на позиції підтримки Збройних сил, їх модернізації. Більше того – відчуває, як це важливо сьогодні, коли на Донбасі іде війна. Водночас він хоче домогтися підписання нового „будапештського“ міжнародного договору, який гарантуватиме територіальну цілісність України. І жодного слова про НАТО.

Добре, що Президент домагатиметься здійснення європейського курсу, зокрема повноцінного членства України в ЕС. Але з огляду на анексію Криму, бойові дії на Донбасі, європейський вектор мав би бути зміщений з ЕС на НАТО. Нам треба здолати Росію – головного ворога українців і їхньої держави. Без НАТО, це буде вкрай важко зробити.

Деякі слова про антураж дійства. Він – патріотичний. Виконання державного гімну, синьо-жовті знамена, вишиванки. Так повинно бути завжди. До речі, так, або приблизно так, було, коли присягали Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко і навіть вигнанець Віктор Янукович. Але цього разу національний кольорит підкреслював, що це не бутафорія і навіть не мода. Це – душа нації, яка бореться за свою гідність, незалежність від Росії і територіальну єдність у її соборному вимірі.

Чи стане П. Порошенко українським націоналістом? Як на мене, це запитання втрачає свою актуальність. Воно не головне і не формує порядку денного для українського народу. На часі більш важливе питання: чи втримає нація прапор українського націоналізму в позитивному значенні цього слова. Якщо так, то вона матиме майбутнє.

Вірю, що так!

Богдан Червак,
голова ОУН,
Київ

Уточнення

До „Свободи“ написала Наталія Пазуняк з Філадельфії про те, що у її споміні „Відійшов від нас Антін Семенюк“ („Свобода“, 30 травня) абрєвіатуру УНР треба було повністю писати як „Українська Народна Республіка“ і лише біля її згадки про Павла Лимаренка абрєвіатура УНР означала Українську Національну Ряду. Подаючи це уточнення, просимо дописувачів уникати абрєвіатур та інших скорочень, розкодування яких пов'язане з певними труднощами.

Не має Україна щастя з журналістами. Більшість з них вирішили розуміти свободу преси як дозвіл писати що завгодно. Коли я перебуваю в Україні, то щодня читаю десяток газет, слухаю радіо і телебачення. Прикладів непрофесійної журналістики можна помітити щодня. Але навіть наша „Свобода“ потрапила в пастку такого репортера. На першій сторінці 30 травня був коментар Олени Кравченко „Три війни Петра Порошенка“, у якому вона радить новому Президентові України „не розмінюватися на дрібноту типу виробництва цукерок і інший „гешефт“, хай це і приносить мільйонні прибутки“.

П. Порошенко відразу після виборів сказав, що продасть свої підприємства, так що О. Кравченко не відкрила Америки. Але для неї підприємницька діяльність П. Порошенка – це „цукерки і інший дрібний гешефт“. Тимчасом ще в 2000 році під маркою компанії П. Порошенка „Укрпромінвест“ в Києві з'явилися новісінькі корейські таксівки з радіозв'язком і диспетчерами замість советських авт з недіючими радіоапаратами і лінєвими водіями.

Коли пізно увечері падав сніг, а мені треба було дістатись з Троєщини на Печерськ, я подзвонив до „дрібно-го гешефту“ в „Укрпромінвест“ і за лічені хвилини дістав таксівку.

Серед найбільших активів Президента – кондитерська корпорація „Roshen“, телевізійний „5-ий канал“, київський суднобудівний завод „Ленінська кузня“ і Севастопольський морський завод. Київський корабельний завод лежав в руїні, доки П. Порошенко не урухомив його і почав продавати кораблі голандцям. „5-ий канал“ – голос Помаранчевої революції який створив П. Порошенко і погодився не втручатися в політику каналу. Міні-автобуси „Богдан“, які почав будувати П. Порошенко, нині курсують по всій Україні.

У своїй інавгураційній промові Президент П. Порошенко сказав, що йому приємно творити місця праці і він це довів конкретними прикладами. Але для журналістики О. Кравченко все це – дрібне виробництво і „гешефт“.

Ростислав Хомяк,
Вашінгтон

Я був спостерігачем в Україні

На інформаційній сторінці „Факти“ українського телеканалу ICTV 4 червня з'явився лист закордонного спостерігача від Росії на виборах в Україні Роман Попкова, який вміщено нижче у перекладі з російської мови. Група спостерігачів з Росії, які приїхали в Україну на прохання Михайла Ходорковського під егідою „Європейської платформи за демократичні вибори“, визнали вибори такими, що відбулися, прозорими і чесними.

Повернувся з України. Що розповісти? Розповім про українських прикордонників. Через вкрай погану організацію нашої місії спостерігачів ми вчасно не отримали акредитацію української Центральної виборчої комісії, тому дорога до Києва у нас зайняла два дні. Ми зійшли з поїзда у Конотопі. Чекаємо на терені прикордонної частини. Довкола – штабелі з мішків з піском, майже в усіх вояків автомати з магазинами набойів. Вони запитують: „Чи правда, що у вас вважають нас фашистами? Путін, який знищив Грозний, не фашист, а наша армія, яка уже два місяці товчється, не може покінчити з сепаратистами на сході, тому що не хоче „Градом“ зтерти з землі міста – це фашистська армія?“. Вони запитують без злоти, з гіркою втоми. Один з наших узав з собою фотографії з багатотисячного березневого „Маршу миру“ у Москві, показує їм. Вояки дякують, беруть на згадку, радіють, що не у всіх росіян, виявляється, спалено мозок. Радять виїздити в Україну і просити притулку, коли Путіна не вдається покищо скинути.

Коли, врешті, з Києва приходять папери, нам оперативно ставлять печатки, з радістю впускають до країни. Я не умію описувати зворушливі сцени, пишу як можу, а ви читайте й думайте.

Можу ще розповісти про зустрічі в українських виборчих комісіях. Коли ми реєструвалися на дільницях, треба було пред'являти пашпорт. Як описати мої почуття, коли я показував громадянам України свій пашпорт з Росії? І я не прошу цих хвилин ні Путінові, ні його обслузі. Ніколи не прошу і не забуду. „Ну ви тільки не лякайтеся... Ми не з Кремля, корот-

ше... Міжнародна місія...“.

А українці посміхалися й говорили: „Іа заради Бога, ми раді, що ви самі побачите й розповісте в Росії про побачене“. Вродлива жінка у вишиванці, голова комісії в Калинівці, Київська область, поїла нас кавою і пригощала шоколадкою „Оленка“. Веселий мужик, теж голова комісії, представник Яроша, сміявся, дізнавшись, що нас супроводжує перекладач: „Невже нам з росіянами тепер треба перекладача?“.

Ще був спостерігач в круглій шапочці на маківці, з яким ми пішли закурити на ганку і він довірливо шепотів, що „Юлю не можна пускати до влади, бо вона віддасть країну Путінові“. На Майдані він наковтався газу. Показував фотографії, як він з дружиною видобував в лютому бруківку на вулиці Грушевського, показував фото своєї дочки, яка служить в Армії оборони Ізраїлю.

Якась цілком неймовірна атмосфера доброзичливих жартів, довірливих розмов, з камуфляжем, вишиванками, єврейськими шапочками, атмосфера тепла і світла у цій країні, яка воює. Це було для нас щось незбагненне. Ми від такого навіть не відзвичаїлися, у нас такого ніколи й не було. Хто був спостерігачем в російських комісіях, той знає, що там атмосфера інша, там від членів комісії несе липким страхом, і очі там у всіх пластикові й немає справжнього життя. Ще пам'ятаю жінок з комісії в Калинівці, які говорили мені, що проплакали половину квітня, слухаючи новини. Вони ніколи не могли й подумати, що росіяни приїдуть в Україну, щоб убивати.

Роман Попков,
Москва

Хто живе...

(Закінчення зі стор. 3)

градській (Луганській) областях?

Чи при наведенні порядку на сході України береться до уваги, що в численних районах Донецької і Луганської областей українці становлять величезну більшість, живуть на вікових українських землях? Чи проголошення там „республіки“ незначною кількістю місцевих та прибулих українофобів, намагання увести „республіки“ до Росії може відобразити прагнення багатолітнього переважаючого українського населення на давній українській території?

Про автора: Ярослав Ганіткевич – український фізіолог, історик медицини, доктор медичних наук, професор, лауреат премії ім. Івана Огієнка, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, член Міжнародного товариства істориків медицини, професор Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українські школи трьох штатів провели випускний вечір

Презентація випускників Шкіл українознавства в Українському американському культурному центрі Нью-Джерсі. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – Випускний вечір учнів Шкіл українознавства штатів Нью-Йорк, Нью-Джерсі та Коннектикат відбувся 7 червня в Українському американському культурному центрі Нью-Джерсі. Школи закінчили 53 учні, яких тепло вітали вчителі, батьки, представники громадських організацій та фінансових установ.

Вечір розпочався з коктейлю під музику гурту „Анна Марія“, котрий опісля грав також на забаві. Потім усі гості перейшли до спортової зали центру, де були приготовлені столи для бенкету.

Випускники урочисто увійшли до зали і вишикувалися перед тимчасо-

вою сценою, яку надав для цієї імпреси Український Інститут Америки з Нью-Йорку.

Вчителька Оля Марин з Школи українознавства у Випані відкрила вечір і надала слово парохів Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані митрофорному протопресвітері о. Романові Мірчукові для молитви та привітання. Теплим словом він подякував учителям, батьківським комітетам та спонсорам шкіл за збереження української освіти у США. Усі заспівали „Отче наш“, а потім Державний гімн США, а коли співали Державний гімн України, випускники піднесли догори завітчані синьо-жовті стрічки і ввімкнули мобільні телефони, наслідуючи вогниками події на

Евромайдані в Києві.

Координатор програми Олександра Тершаківець-Завадівська оголосила, що в цей же час в Торонто відзначають закінчення школи 150 випускників, які виявили бажання спілкуватися з учасниками вечора через електронний канал. На екрані з'явилися молоді канадські українці, до яких звернулися з вітанням Уляна Білаш та Марко Завадівський.

Директор школи у Випані Юрій Косачевич прочитав вітання від Генерального консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибіги, у якому зокрема значилося: „Сьогодні у велике життя підуть вчорашні випускники шкіл і саме вони будуватимуть майбутнє України та відтворюватимуть часточку Батьківщини на американській землі“.

З вітаннями та настановами до випускників шкіл звернулися голова Шкільної ради при Українському Конгресовому Комітеті Америки д-р Євген Федоренко, координатор братських послуг Українського Народного Союзу Юрій Симчик, керівник філії Української Американської Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч“ і Перший заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа.

З відчуттям ситуації в Україні і співчуття їй промовляв Конгресмен Родні Фрелінггайзен, який закінчив виступ закликом: „Боже, благослови Україну!“.

Найбільше випускників мала Школа українознавства Об'єднання українців Америки в Нью-Йорку (директор Іван Макар), яку закінчи-

ли Оля Вавришин, Христина Кобрин, Дзвінка Стефанишин, Юля Садова, Таня Поляк, Наталя Лис, Наталя Мельник, Марія Токарська, Ліам Нолан, Роман Хомин та Павло Горбуль. Школу українознавства Спільноти Української Молоді (директор Ірина Чуян) в Нью-Йорку закінчили Наталя Гриців, Ксеня Вітович, Максим Лабунський та Михайло Рейнарівич. Також чотири випускники – Наталя Савчук, Олена Нагорна, Діана Сплавник та Андрій Мерещак було в Школі українознавства при Катедральному соборі св. Володимира Великого в Стемфорді, Коннектикат.

Свідectва про закінчення навчання отримали випускники Школи українознавства при парафії св. Михайла в Йонкерсі (директор Світлана Хмурковська-Фай) Марта Максимюк, Аліна Сидоренко, Соломія Білусяк, Тереса Дуда, Юстина Скальська, Роксоляна Сікиринська, Назарій Минів, Дмитро Брик, Микола Попадинець, Едуард Фай, Тарас Гальва, Школи українознавства в Джерзі-Ситі (директор Наталія Шовкун-Елгенді) Олеся Греб, Христина Струса, Дана Бортків, Євген Груб'як, Богдан Ніколін, а також Школи українознавства у Випані (директор Юрій Косачевич) У. Білаш, Марта Телепко, Катя і Христя Ленчурі, Мар'яна Пилипів, Мар'яна Недошитко, М. Завадівський, Лесик Горлов. Рідну школу українознавства в Пасейку (директор Тетяна Федак) представляли на святі її випускники Ольга Щур, Марія Мигалко, Ярина Борсук, Сте-

(Закінчення на стор. 18)

Промовці на випускному вечорі (зліва): д-р Євген Федоренко, Конгресмен Родні Фрелінггайзен, Юрій Симчик, Михайло Козюпа.

Терористи збили...

(Закінчення зі стор. 1)

ня відбулися акції протесту проти агресивних дій цієї держави на сході України. Учасники акції перевернули кілька авт з дипломатичними номерами, закидали будівлю яйцями, довгою вудкою зняли прапор Росії. На паркані посольства встановлено український прапор. Правоохоронці лише спостерігали за подіями. З вікон посольства дивилися люди в шоломах і з пов'язками на обличчях.

15 червня до будівлі посольства знову почали сходиться люди. Однак акція протесту проходила набагато спокійніше. Люди принесли похоронні вінки з написом „Володимиріві Путінові“. Від будівлі посольства вивезли пошко-

джені авта російських дипломатів. Виконуючий обов'язки міністра закордонних справ України Андрій Дешиця вийшов до активістів, які пікетували Посольство Росії у Києві. Він сказав, що розуміє, чому люди прийшли до установи і підтримує їхнє бажання жити в мирній державі. „Чи я проти того, щоб ви протестували? Я за те, щоб протестували. Я готовий тут із вами стати і казати: „Росіє, забирайся з України!“ – сказав він і закликав проводити виключно мирний протест і нікому не завдавати шкоди. На знак підтримки мирного протесту А. Дешиця разом з активістами заспівав пісню, у якій були слова, образливі для Володимира Путіна. Це викликало гостре реагування офіційних чинників Росії.

Пізніше А. Дешиця пояс-

нив образливе висловлювання на адресу російського президента „екстремальною ситуацією“. „У цей момент головне було утримати людей“, – пояснив він. Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков, який також був присутній біля посольства, закликав присутніх не підігрувати ворогам України і не штурмувати будівлю.

Масовою бійкою закінчилася мирна акція протесту під стінами будівлі Генерального консульства Росії в Одесі. Обурені пікетувальники почали вимагати від керівництва міліції пояснень стосовно невідомих бійців у камуфляжі, які використали проти них спецзасоби. Керівник міліції в Одеській області Іван Катеринчук розповів, що невідомо силовики – це представники охоронної структури, котрі допомагають охороняти

громадський порядок.

15 червня, біля Посольства України в Росії, у Москві, відбулася акція скорботи за загиблими у Луганську українськими військовими. Жителі Москви в день жалоби, оголошеному в Україні, висловили співчуття українцям і попросили вибачення за вбитих військових. Учасники акції звинуватили уряд своєї країни в смертях на сході України.

Терористи з самопроголошеної „Донецької народної республіки“ повідомили, що в районі Горлівки вони збили бомбардувальник Су-24. Літак впав за межами міста, пілот катапультивався і був полонений терористами.

(„Українська правда“, Бі-Бі-Сі, УНІАН, „Інтерфакс-Україна“, ТСН)

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Школі в Манчестері виповнилося 60 років

о. Євген Небесняк

МАНЧЕСТЕР, Великобританія. – 10 травня українська громада святкувала 60-річчя від дня заснування Школи українознавства ім. Тараса Шевченка. Близько 300 осіб заповнили залю Українського культурного центру, прикрашену маками і пшеничним колоссям, вишитими рушниками і портретом Т. Шевченка. Сотні фотографій при вході до залі збудили теплі спомини про шкільні дні трьох поколінь учнів.

Програма святкового дня розпочалася з огляду школи і виставки, який проводили Христина Сенечко й Аріяна Литвин. Гості відвідали лекції, оглянули музей українського мистецтва, який представляла колишня учениця Катя Мокляк. Виставка розповіла про життя школи за 60 років.

З нагоди ювілею було видруковано 28-сторінковий буклет про школу, у якому поміщено список всіх учнів від початку існування – разом понад 700 осіб. Головною редакторкою буклета була директор школи Марія Савдик, за оформлення відповідала вчителька Катерина Тишкул. Спонсорами були колишні учні Василь та Оля Паньків.

Школа була організована заходами Ольги Бабуняк у 1954 році, коли люди приїхали після війни до Манчестера й почали організувати громадське життя. Спершу школа мала небагато учнів, але у 1962

Учасники святкування 60-річчя Школи українознавства ім. Тараса Шевченка в Манчестері.

році в ній вже навчалось понад 150 дітей.

Директором була О. Бабуняк, вчительками – Тамара Бабуняк, Роман Гринаш, Анатолій Кривонос, Іван Овчарик, Іван Середницький, Ярослав Смольський, Дарія Федик. Згодом організували при школі дитячий садочок, у якому працювали Марія Левицька, Віра Андрусишин, Катерина Стах

та інші. Найбільше праці доклали до створення садочка сестри Зеня Мітчел та Ірка Мокляк, а разом з ними Ірка Куць, які й надалі віддають свої сили вихованню дітей.

У школі в Манчестері – одній з найчисельніших у Великій Британії – вчиться 61 учень, є також дев'ять студентів на курсах для дорослих з вивчення української мови і 13 вчителів. Український Католиць-

кий Університет у Львові схвалив її навчальну програму та погодився підписувати свідоцтва випускників. Це підвищило престиж учнів, які вступають в коледжі або університети Англії.

Урочиста програма почалася молитвою, яку провели чотири священники. На святі були присут-

(Закінчення на стор. 17)

Українська Народна Фундація і
Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет (ЗУАДК)
мають шану запросити вас на

Благодійний «Гала» Бенкет під зорям небом
з нагоди Фестивалю на Союзівці – «Майдан Солідарності»
Відзначається

Руслана, голос Українського Євромайдану

11-го липня 2014 р., о год. 8-й веч.

Дохід призначено на Фонд при ЗУАДК-UUARC
у підтримку родин загиблих, поранених та зниклих
внаслідок агресії проти України

Спеціально запрошені зіркові таланти України:
Руслана, Олег Скрипка, Василь Попадюк

Квитки- 200 дол. від особи

У вартість квитка входять:
Дотація в сумі 120 дол.,
Прийом-коктейль, Бенкет, Приватний виступ,
VIP паркування і вступ на Союзівку на цей вечір

Кількість місць обмежено

216 Foordmore Rd., Kerhonkson NY 12446
Допоможімо Україні!

Please R.S.V.P. by July 4, 2014, oksana.trytjak@verizon.net, 1-800-253-9862, Ext 3071
Checks payable to UUARC. Mail to UNF, INC., PO Box 280, Parsippany, NJ 07054.
UUARC (ЗУАДК)- зареєстрована благодійна корпорація 501(c)3, яка від 1944 року надає
гуманітарну допомогу українцям по цілому світі—скрізь, де виникне потреба.

UKRAINIAN INSTITUTE of AMERICA presents

DNIPRO

Ukrainian Choir of Edmonton

MUSICAL KALEIDOSCOPE

60th Anniversary Concert

An all-Canadian program featuring the music of
Ukrainian Canadian composers

Irena Szmihelsky

ARTISTIC DIRECTOR

Saturday, July 5, 2014 – 3:00 p.m.

ADMISSION FREE

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Виставка Івана Марчука відбулася в УВУ

МЮНХЕН. – 23 травня в Українському Вільному Університеті (УВУ) відкрито виставку Івана Марчука – видатного українського художника, лауреата Національної премії України ім. Тараса Шевченка, єдиного українського мистця, прийнятого до Золотої гільдії Римської академії сучасного мистецтва.

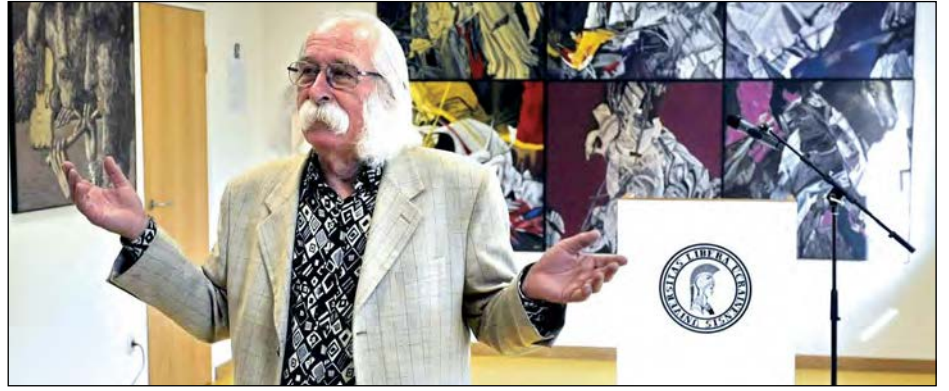
У 2007 році за оцінкою британської газети „The Daily Telegraph“ художник увійшов до 100 найвизначніших геніїв сучасності. І. Марчук створив власний світ художніх образів у високо індивідуальній манері. Його неповторна манера письма, технічна і композиційна довершеність, стилістична різноплановість робіт викликають захоплення.

Вечір відкрила магістратка УВУ Ганна Макогон майстерним вико-

нанням пісні „Квітка душа“. З вступним словом виступила ректор УВУ д-р Ярослава Мельник, яка привітала численних гостей, зокрема І. Марчука, українську поетесу та художницю Емму Андіївську, Апостольського екзарха для українців греко-католиків у Німеччині та Скандинавії Єпископа Петра Крика, канцлера екзархії о. Андрія Дмитрика, гостей з України, німецьких гостей, українську громаду Мюнхена, а також професорів і студентів УВУ.

Д-р Я. Мельник наголосила, що через картини І. Марчука кожен зуміє для себе відкрити прекрасну талановиту Україну, яку І. Марчук попри те, що доля закидала його в різні країни та світи, завжди носить з собою в душі.

Гості вислухали вітання мистецтвознавця та координатора

Іван Марчук на виставці в Українському Вільному Університеті. (Фото: УВУ)

виставки д-ра Олени Балун.

Мистецький вечір вітальним словом продовжив І. Марчук. Розповідаючи про свій життєвий та творчий шлях, художник зазначив: „Я працюю 365 днів на рік і без цього

не можу. Це присуд долі, вирок та приреченість. Для мене мистецтво – це життя й одкровення. Іншої альтернативи для мене немає“.

Прес-служба УВУ

В Ізраїлі відкрили виставку Надії Мартиненко

Світлана Глаз

БАТ-ЯМ, Ізраїль. – 1 травня в Українському культурному центрі відкрито виставку „Під небом блакитним України“ талановитої української художниці Надії Мартиненко, яка сама приїхати на вернісаж не змогла. Виставку організувала, презентувала і відкрила директор Одеського будинку-музею ім. Миколи Реріха Олена Петренко.

Цього вечора в Центрі зібралися художники і поети, представники ізраїльської філії Інституту „Ліра культури“, друзі художниці і просто шанувальники художнього мисте-

цтва.

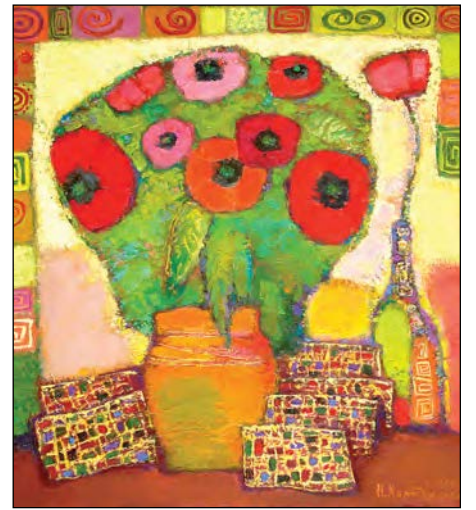
Н. Мартиненко народилася на Чернігівщині, закінчила Симферопільське художнє училище ім. Миколи Самокиша. У своїй творчості вона охоплює навколишній світ і поєднує в барвистих полотнах українську пасторальну співучість та мелодіку, біблійні теми і храмову архітектуру, чернігівський пейзаж і народні традиції, натюрморти та декоративний живопис.

Основне завдання, яке ставить мисткиня у своїх творах, – показати людям красу навколишнього серед-

(Закінчення на стор. 14)

Надія Мартиненко

Надія Мартиненко. „Маки“. (Фото: Олена Іванчук)

Виставка до 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка (1814-1861) з оригінальними творами з Києва

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

Український Музей 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org
Museum hours: Wednesday – Sunday, 11:30 a.m. – 5:00 p.m.

Від 29го червня до 2го листопада 2014 р.

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗІВКА

8ий фестиваль

Майдан солідарності

11,12,13 Липня

Спеціальний гість—**РУСЛАНА**

П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

БОГДАН ШУТКА

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ

ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

АНСАМБЛЬ «РУСАЛКА»

ХОР «ДУМКА»

Вступ-\$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест» – Майдан, чемпіонат поїдання вареників – продюсер А. Гутмакер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/ танці – «Фата Морґана», ярмарок фолкльору, Виставка «Українське село», та багато більше. ...

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY
1-888-9-HUDSON * VIP паркування– \$20 (обмежені
місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-6400

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Фестиваль організований під
патронатом Посольства України

НОВИНИ НАУКИ

В УВУ обговорили кризу в Україні

Андрій Довганюк

МЮНХЕН. – 14 травня в Українському Вільному Університеті (УВУ) відбувся круглий стіл на тему „Криза в Україні: шляхи виходу, шанси, ризики“ за участі колишнього Посла Федеративної Республіки Німеччини в Україні Дітмара Штюдемана, Генерального консула України в Мюнхені Вадима Костюка, професора УВУ, Інституту славистики Віденського університету, Католицького університету ім. Петра Пазманя в Будапешті, президента Міжнародної асоціації українців Міхаеля Мозера, викладача українських краєзнавчих студій Університету Людвіга-Максиміліана в Мюнхені Петера Гількеса та відомого німецького журналіста Бориса

Райтшустера.

Вечір відкрила ректор УВУ д-р Ярослава Мельник. Розглядаючи хроніку останніх подій в Україні, учасники круглого столу намагалися дати відповіді на низку актуальних питань, які викликали гостру та жваву дискусію серед учасників круглого столу.

Проф. М. Мозер наголосив, що політична бездіяльність Віктора Януковича призвела до виникнення Євромайдану, учасники якого стали жертвами репресій. В цей час у російських, а також окремих західних засобах масової інформації подавалась викривлена інформація про події на Євромайдані, зокрема наголошувалося на окупації України „праворадикалами“. Проф. М. Мозер закликав західних журналістів в першу

чергу стежити за подіями в Україні, а не орієнтуватися на Москву.

Обговорюючи питання путінської пропаганди щодо утисків російської мови в Криму та у східних регіонах України, М. Мозер і В. Костюк зауважили, що жодна інша мова в Україні не є так добре захищена, як російська. Референдум, який відбувся в Криму за участі озброєних „зелених чоловічків“, був цілком нелегітимним.

П. Гількес та Д. Штюдeman наголосили, що завоювання української території є для Росії важливою стратегічною ціллю, досягнення якої супроводжується масивною пропагандою, з притаманними їй конкретними схемами брехні, перекручення фактів та маніпулюванням аудиторією.

На думку Б. Райтшустера, Воло-

димир Путін своїми діями хоче принести в Україну дестабілізацію та хаос. Він служив у КГБ і створив у Росії систему, в якій КГБ існує далі. Політичний режим В. Януковича сповідував проросійські ідеї та настрої, здійснював спроби послаблення української держави, армії, мови, науки та культури. Державні позиції займали особи з російським громадянством. Б. Райтшустер висловив думку, що економічні санкції проти Росії можуть бути ефективним засобом, щоб зупинити агресію Росії.

П. Гількес та Д. Штюдeman наголосили на необхідності фінансової та експертної підтримки України з боку Євросоюзу та США. При цьому Україна повинна також багато зусиль докласти самостійно. Вибори – це велика надія для майбутнього України.

Президія круглого столу в Українському Вільному Університеті (зліва): проф. Міхаель Мозер, Дітмар Штюдeman, Вадим Костюк, Борис Райтшустер, Петер Гількес. (Фото: Андрій Довганюк)

Під час круглого столу в Українському Вільному Університеті. (Фото: Андрій Довганюк)

НОВІ ВИДАННЯ

Незабутнє – про голод, про хліб...

Михайло Герець

За сприяння Дослідної Фондації ім. О. Ольжича в США у 2013 році у видавництві „Терем“ в

Луцьку вийшла книжка Андрія Бондарчука „Знімали в тайзі кіно про хліб“, з підзаголовком „Непокарані вбивці нації“. Це видання було присвячене 80-річчю най-

трагічнішої події в історії України – свідомо організованого Москвою винищення українського народу масовим голодом.

Книжка складається з двох частин, які себе взаємно доповнюють. Перша частина – це художньо-документальна повість з описом страшних подій, котрі вели до знищення 10 млн. українців, з них майже половина – діти. Наслідки цього жахливого московського злочину тяжіють над Україною досі.

В першому розділі автор розповідає про село Гостино, 1,500 мешканців якого були позбавлені життя мученицькою голодною смертю протягом 1932-1933 років. Вижило лише 17 осіб. Спорожнене село було заселене переселенцями з корінної Росії. Присутність нащадків цих переселенців в Україні дає тепер привід для кремлівського кагебіста Володимира Путіна послати московських завойовників, щоб вчинити новий злочин проти України та її народу.

Страшні картини народобвиста, описані в повісті, знаходять своє підтвердження в другій частині книжки – „Непокарані вбивці нації“. Тут подані документи, статистика Голодомору та спогади тих, хто пережив ті страшні часи.

У вступному слові до цього видання Левко Лук'яненко, багатолітній політ'язень советських тюрем, народний депутат першого скликання, пише: „Шановний читачу! Віднайди дециду часу і прочитай цю книгу журналіста, письменника, мого колеги по роботі в історичному парламенті, що проголосив Незалежність України... Розповідь ця страшна. Але вона допоможе осмислити гірку правду про наше трагічне минуле, про те, як нас знищували, аби нація українців щезла,

(Закінчення на стор. 16)

Центр Української Культури в Гантері Програма на 2014 сезон

- 5 липня - Добродійний концерт з участю міжнародної слави гітаристки Віргінії Люке, челистки Наталі Хоми і піаніста Володимира Винницького.
- 12 липня - Концерт челистки Ванди Гловацької та піаністки Лариси Крупі-Слободяник
- 26 липня - Концерт Камерного Ансамблю „Музика в Гражді“. Виконавці - Назрій Пілатюк, Рандольф Келі, Наталя Хома, Володимир Винницький.
- 2 серпня - Концерт камерного ансамблю „Музика в Гражді“. Виконавці - Анна Рабінова, Рандольф Келі, Наталя Хома, Володимир Винницький
- 9 серпня - Діточий концерт, учасників курсу співу народних пісень під орудою Анни Бачинської. (початок 7-ма вечора)
- 23 серпня - Концерт присвячений 200-літтю Тараса Шевченка. Стефанія Довгань, сопрано. Володимир Винницький при фортепіані.
- 30 серпня - Вокальне тріо Зозулька - Ева Саліна Прімак, Шілла Робертс, Марія Соневицька. В програмі автентичні українські пісні різних регіонів.

Курси Народного Мистецтва

- 28-30 липня - Писанки (інструктор Ганя Криль)
- 4-8 серпня - Вишивання (інструктор Любов Волинець)
- 4-8 серпня - Гердани (інструктор Леся Ласій)
- 28 липня - 8 серпня - Спів народних пісень для дітей. (Інструктор Анна Бачинська)

Всі концерти відбуваються в Гражді в 8-ій год. Вечора. За додатковими інформаціями прошу телефонувати – (518) 989-65479 або відвідати вебсторінку www.grazhdamusicandaqrt.org.

ІНТЕРВ'Ю: „Україна – мій біль і моя радість“

Братіславська „Правда“, одна з центральних словацьких газет, 26 березня вмістила інтерв'ю словацького публіциста Владимира Янцури з патріархом словацької україністики 98-річним Миколою Неврлим – закордонним членом Національної Академії Наук України. Нижче друкуємо скорочений варіант тексту цієї розповіді у перекладі Івана Пасемка (Київ) і Миколи Мушинки (Пряшів, Словаччина).

– Чи стежите Ви за розвитком теперішньої української кризи?

– Від самого початку і дуже уважно.

– Чи там залишилась у Вас якась рідня?

– Так, у Києві мешкають донька і зять Григорій Булах, український поет і перекладач словацької літератури.

– Чи розпадеться Україна? Деякі експерти пропонують федералізувати її. Чи не було б це виходом з тяжкої ситуації?

– Федеративний устрій України у цій кризовій ситуації був би лише на руку сепаратистам, а в кінцевому результаті привів би до розпаду держави.

– Як Ви сприймали лютневі події Євромайдану? Там було насправді все, образно кажучи, що не відповідало „церковним правилам“?

– Це була революція, що досягла кульмінаційного пункту за період сотень років боротьби українського народу за справжню незалежність.

– Але ж хіба Україна не отримала свою незалежність в 1991 році, після розвалу Радянського Союзу?

– Тоді вона стала самостійною, але залежності від „старшого брата“ не позбулася. Мене мучило, що навіть після 20 незалежних років не здійснилась національна ідея України, що є основою кожної національної держави. Більшість її політичних провідників – це безбарвні олігархи, кар'єристи і яничари.

– Два близькі східнослов'янські народи – і стільки взаємного непорозуміння, неприязні чи пак ворожнечі! Що, власне, залишилось від ідеї слов'янської єдності?

– Ідея слов'янської єдності народилась у лоні поневолених слов'янських народів. Вона мала сприяти збереженню їхньої ідентичності, перешкодити германізації, мадяризації, русифікації та іншим формам денационалізації. До цієї справи чимало зусиль прикладали і словацькі будителі і представники національно-визвольного руху – Ян Коллар, Павол Йозеф Шафарик, Людовіт Штур і інші.

Однак, у Росії слов'янофільство дуже швидко перетворилося на панрусизм. Після польського повстання в 1830 році, яке російська армія втопила в крові, позиція решти слов'янських народів щодо Росії різко змінилася. Вони зрозуміли, що Росія пригноблює власне слов'янське населення. Національно свідомі українська інтелігенція виступила проти царської політики. Шевченко висловлював переконання, що й Україна дочекається „свого Вашингтона“, тобто поведи-ря до національної волі.

– Повернімося ще на хвилиночку до царської Росії. Адже ви там народилися?

– Так, у Ростові-на-Дону, який знаходиться на відстані 100 кілометрів від кордону з Україною. І я прийшов там на світ ще за останнього російського царя Миколи II, за три місяці до скинення з престолу.

– Як Ваші батьки опинилися в

Ростові?

– Це довга історія. Мій батько Ярослав Неврлий був сином чеського залізничника в Чернівцях, на Буковині, і галичанки Євгенії Целевич. Батько приятелював з Іваном Франком, який допоміг йому закінчити гімназію і спонукав його до навчання в університеті. Він студіював там німецьку та латинську мови, згодом викладав ці мови. Одружився з Ольгою Рудинською. Під час Першої світової війни поїхали з мамою до Ростова-на-Дону, а після проголошення Української Народної Республіки переїхали до козацького містечка Томаківки в Дніпропетровській області.

– Що було далі з Вашою родиною?

– Певен час ми мешкали в Полтаві, тобто в центральній Україні, але коли там більшовики ув'язнили кількох професорів, батько з нами переїхав до Червонограда (тоді це був Христинопіль), в західній Україні. Пізніше родина повернулася на схід до Харкова. В Куп'янську батько викладав німецьку мову в сільськогосподарській середній школі. Я у цьому місті закінчив 1931 року основну школу, почав навчатися у Харківському транспортному технікумі. Це був уже початок 1930-их років, я зацікавився літературою. Мав щастя побувати на вечорі поезії Миколи Хвильового. Його виступ я запам'ятав на все життя.

(Закінчення на стор. 16)

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

June Schedule

June 22-28
Tabir Ptashat session 1

June 27-29
USCAK-sponsored
Tennis Tournament

Fri - June 27
Tiki Deck -Zuki & Mike

Sat June 28
Zabava – NaZdorovya

June 29 -July 5
Tabir Ptashat session 2

July Schedule

Fri - July 4
Tiki Deck - Hrim

Sat - July 5
Zabava - Hrim

July 11-13
Soyuzivka Cultural Festival

July 18-20
Ukrainian Adoption Weekend

Fri - July 18
Tiki Deck – Zuki & Mike

Sat - July 19
Zabava - Luna

July 25-27
Fri - July 25
Tiki Deck -EMCK

Sat - July 26
Zabava - NaZdorovya

2014 SUMMER SEASON

August 1-3

Thurs July 31 & Fri - Aug 1
Chornomorska Sitch & CYM
Sports Competition

Fri - Aug 1
Tiki Deck - EMCK

Sat - Aug 2
Roma Pryma Bohachevsky Dance
Camp Dance Recital – Zabava Hrim

August 9-16

Club Suzie Q Week

Fri - Aug 8
Tiki Deck – Zuki & Mike

Sat - Aug 9
Zabava Miss Soyuzivka Weekend

August 15 - 17
Fri - Aug 15
Tiki Deck - Zuki & Mike

Sat - Aug 16
Roma Pryma Bohachevsky Recital
Zabava - Fata Morgana

August 29 - 31
Labor Day Weekend TBA

- Zabavy – Klopit – entertainment
- USCAK sponsored Tennis Tourney
- Chornomorska Sitch sponsored Swimming Tourney

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Створено гурток пластунів „Морські котики“

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У тижневику „Свобода“ 16 травня було вміщено розповідь Юрія Гладкого про морський табір Пласту, що відбувся минулого року на Дніпрі. Інструктором з морської справи у таборі був викладач Черкаського клубу юних моряків Олександр Калько, в минулому – військовий моряк.

Він дуже зацікавився пластовим рухом і при Клубі юних моряків створив гурток пластунів „Морські котики“. Допомога у створенні гуртка священик Української Православної Церкви Київського патріархату о. Володимир (Педько).

В гуртку тепер п'ять пластунів: Назар Набережний, Арсен Мінько, Стас Тищенко, Влад Гренадир та Олександр Калько-молодший, 10-річний син морського інструктора, пластуна-сеньйора, голови міської організації Спілки офіцерів України.

Гурток орієнтований на військово-морський

вишкіл і наступного літа братиме участь у таборі юних моряків, відвідає в Києві Майдан та військовий лицей ім. Івана Богуня.

На знаменитій козацькій чайці „Спас“ юні моряки 22 травня відвідали Канів в пам'ять про перезахоронення Тараса Шевченка в Україні.

О. Калько розповідає: „Коли я ознайомився з діяльністю Пласту, то був приємно вражений тим, що велике число юнаків та юначок віком 11-16 років при непомітній присутності дорослих дає собі раду і має порозуміння з іншими групами у великому пластовому братстві. Було також відкриттям побачити багато дівчат у одностроях, бо виявилось, що Пласті, ніж виняток“.

О. Калько у 1987 році закінчив у Санкт-Петербурзі (тоді це був Ленінград) вищу військово-морську інженерну школу і 30 років служив на великих кораблях Північної флотії СРСР та Росії.

Олександр Калько з пластунами гуртка „Морські котики“ у Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Музеї України приймали нічних гостей Хори співали у тривожний час

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 18 травня музейні працівники всього світу відзначили своє професійне свято. Це єдиний день у році, коли музеї відкривають свої двері вночі. Саме в цей день у Києві і по всій Україні було здійснено загальноєвропейський проєкт „Ніч у музеї“. Вхід до музеїв, виставкових залів і галерій буде переважно безкоштовним.

Зокрема у Києві до акції долучилися „Мистецький Арсенал“, Київський музей-квартира Павла Тичини, галерея мистецтв „Лавра“, Національний художній музей, Музей мистецтв ім. Богдана та Варвари Ханенків, Музей Івана Гончара. „Ніч у музеї“ провели музеї Дніпропетровська, Одеси, Харкова, Херсона, Кіровограду, Бережан, Львова.

17 травня у Черкаському художньому музеї теж побували гості. Перед входом до музею була виставка-продаж виробів майстрів міста. Можна було переглянути виставку Заслуженого художника України Миколи Прокопенка з Одеси, черкаських художників Максима Гладька, Тат'яни Черевань. Майстер-класи запрошували

Під час майстер-класу у Черкаському художньому музеї. (Фото: Олександр Костирко)

спробувати свої здібності в народній керамічній іграшці, соломоплетінні, виготовленні жіночих в'язаних прикрас.

Закінченням було вогняне дійство на вулиці біля музею.

Олег Ткаченко

СКЕЛЬКА, Запорізька область. – 17 травня в селі відбувся четвертий фестиваль-конкурс „Співочий степ“, який організувало обласне Товариство „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка за підтримки департаменту освіти і науки, молоді та спорту обласної адміністрації, Клясичного приватного університету і товариства „Прогрес“ міста Розівки.

Головним завданням фестивалю було залучення дітей сільських шкіл області до української культури та духовності через пісню.

Деякі діти не могли приїхати через

провокації московського агресора, тому з 11 колективів, які подали заявки, у конкурсі виступили шість хорів. Перше місце присуджено хорові Василівської школи (художній керівник Андрій Мальченко).

Гостем фестивалю був зразковий колектив бандуристів Центру дитячої та юнацької творчості міста Василівки.

Спонзорували фестиваль Олег Шостак – керівник провідної української компанії з виробництва кухонного посуду в Мелітополі, Ярослав Пенгрин – директор товариства „Прогрес“ з Розівки, газети „Слово Просвіти“ та „Дніпрові пороги“.

Організатори фестивалю-конкурсу „Співочий степ“.

Ми раді привітати наших шановних батьків

Бориса і Нілю Павлюк

з їхнім

Золотим Ювілеєм - 50-ою річницею з дня одруження!!!

Хай буде довгим Ваш життєвий шлях,
Хай не турбують лихо і нестача.
І журавлі на крилах принесуть
все те, що називають щастям!!!

З любов'ю,

Борис і Олена Павлюк з дітьми Софією та Лукасом
Ігор і Таля Павлюк з доньками Катериною і Александрою
Маркіян і Меланя Павлюк з донечкою Ліною.

В Ізраїлі відкрили...

(Закінчення зі стор. 10)

овища через власне бачення, палітру фарб, фабулу картин. Оптимізм і життєрадісність народили безліч сюжетів, які привели художницю до створення полотен про історичне минуле України, вікові традиції, за допомогою яких вона передає процес формування української культури, побудованої на християнських релігійних цінностях.

Подорожуючи Україною, художниця відвідала Гуцульщину, Буковину, Волинь, Полісся і створила цикли „Традиційний український жіночий головний убір“, „Мандрівники в часі“ та інші.

У багатьох картинах оспівана жінка та її велике призначення. „Все обертається навколо жінки – вона метафізична вертикаль, через яку проходять вселенська енергія, основа світобудови, прорив

у вічність. Жінка – початок усього, і мені хотілося підкреслити цю містичну, сакральну суть. Жінка неймовірно пластична, в ній є крихкість і ніжність. Вона – квітка, яку потрібно опікати і оберігати. Але скільки ж сили у цієї квітки!“ – так думає художниця і творить жіночі образи.

О. Петренко зауважила на вечорі, що у виставці відчутне ставлення художниці до своєї країни, її історичного минулого, природи рідної землі. Вона несе людям естетичне задоволення, можливість думати і аналізувати.

На відкритті виставки прозвучали українські народні пісні у виконанні солісток хору „Романтики“. Виступили ізраїльська поетеса Валентина Чайковська, яка пише українською мовою, письменник Олександр Деко, директор Українського культурного центру Олена Іванчук. В червні експозиція переїде до Єрусалиму.

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
 Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

Looking to finance your investment project in Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?**

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

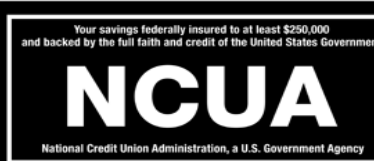
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

„Україна – мій біль...”

(Закінчення зі стор. 13)

Це могло бути десь за рік до його трагічної смерті, це вже були роки Голодомору.

– Як пережила ті страшні часи Ваша сім'я?

– Щоб не померти з голоду, батько поїхав до Посольства Чехословаччини в Москві і як чех дістав документи для повернення на батьківщину. Ми опинились у Галичині, яка тоді була в межах Польщі, а вже звідти переїхали на Закарпаття. Батько викладав в Ужгороді у жіночій педагогічній школі німецьку і українську мови. Там він написав навіть і видав граматику української мови, яка мала велику популярність серед учнів. Я закінчив там середню школу і почав працювати як помічник учителя. Однак, це тривало недовго, тому що настала нацистська Мюнхенська змова, почався розпад Чехословаччини, угорське військо окупувало Закарпаття.

Ми переїхали до Праги. У Празі діяв Український Вільний Університет, який виник за сприяння Президента Томаша Г. Масарика. Я почав в УВУ студіювати україністику, а у німецькому Карловому університеті (чеські вищі школи німці позакривали) взявся вивчати славистику. У мене було чимало прекрасних викладачів, я там записався з багатьма українськими письменниками-емігрантами, учасниками так званої Празької поетичної школи – Євгеном Маланюком, Леонідом Мосендзом, Юрієм Кленом, Олегом Ольжичем, Оленою Телігою та Оксаною Лягуриною. Однак, найближчими мені були Маланюк і Ольжич.

– Про українських поетів-емігрантів довго не можна було писати ні на їхній батьківщині, ні у нас. Ви здійснили цю працю першопрохідця ще в 1960-ті роки, тут, у Словаччині, під час політичної відлиги, коли Ви, крім першої словацької монографії про Тараса Шевченка, ознайомили читачів з творчістю українських поетів-модерністів Богдана Антонича, Дмитра Фальківського та інших. Але

чому Ви переїхали до Братислави?

– В 1956 році Дослідний педагогічний інститут в Братиславі пошукував методиста для українських шкіл, які тоді виникали у східній Словаччині. Там я вперше в житті знайшов цілком пристойний заріток і можливість зайнятися наукою. Однак, ця праця стала продуктивною після мого приходу до Словацької академії наук.

– Десять років тому Ви стали ініціатором відкриття меморіальної дошки, присвяченої перебуванню у Братиславі Григорія Сковороди. Чим Вас приваблює постать цього „мандрівного“ поета та філософа?

– Приблизно в тому часі, коли словак Данієль Крман відвідав Полтаву, зустрічався з гетьманом Іваном Мазепою, Сковорода подорожував по Італії та Угорщині, був також у Братиславі. На мою думку, це не була випадковість, і саме ця подорож мала великий вплив на формування молодого Сковороди як мислителя європейського формату. Саме він поміж першими орієнтував Україну на Європу.

– У літературознавчих часописах просто таки безперервно виходять Ваші статті. Це щось дивовижне – щоб майже 98-річна людина так активно працювала науково. Чому приписати таємницю Вашої життєздатності?

– Праця мене тримає над водою. А ще батьківський досвід. Батько все життя керувався рекомендаціями німецького мислителя і психотерапевта Себастьяна Кнайпа. Дещо з цього прищепив і мені. „Важливо не лише жити, але і як жити”. „У всьому мусить бути міра”. Якомога більше світла і руху. Щоденно закінчую днину принаймні півгодинною прогулянкою по навколишніх вуличках.

– Бажаєте дожити до 100?

– Так, адже мені не вистачає до сотні вже тільки два роки! Вірю, що Україна до того часу відстанеться до Європейського Союзу, і українцям житиметься тоді краще.

Незабутнє – про голод...

(Закінчення зі стор. 12)

як така...“.

А далі – немов передчуваючи сучасну кризу в Україні, на східних кордонах якої стоїть московська орда, а в межах Української дежави безкарно діє агентура Кремля, – Л. Лук'яненко пророко додає: „На жаль, гострота проблеми не щезла і нині... Чи відчуже суспільство цю небезпеку, чи зробить висновки з гіркої історії?“. Револьюційні події на Майдані Незалежності від грудня минулого року до березня цього року дають всі підстави вірити, що Україна – незнищенна.

Після вступного слова вміщені спогади А. Бондарчука про його зустрічі з відомим американським істориком Джеймсом Мейсом, під впливом якого волинянин і написав повість „Знімали в тайзі кіно про хліб“.

Цей твір починається присвятою: „Світлій пам'яті Джеймса Мейса, який присвятив своє життя Україні, мужньо відкрив світові страшну правду про сплянований жахливий злочин проти мого народу – геноцид...“.

Книжка А. Бондарчука „Знімали в тайзі кіно про хліб“ – попри дуже сумну і болючу тему, цікаво написана та відповідно ілюстрована. Книга має 210 сторінок, у твердій оправі, і може стати окрасою для будь-якої бібліотеки. Ціна книжки – 20 дол. Її можна замовити, виставляючи чека на: Olzhych Research Foundation, Inc., за адресою: Michael Heretz, 95 Orient Way, Apt. 4-F, Rutherford, NJ 07070.

Ратерфорд,
Нью-Джерсі

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

- Доставляємо літаком або кораблем в країни США
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

СПОРТ

Шість футбольних команд України гратимуть у Європі

НБОН, Швайцарія. – 1 червня Союз європейських футбольних асоціацій (УЕФА) оголосив список усіх учасників Ліги чемпіонів і Ліги Європи на сезон 2014-2015 років.

Від України виступатимуть шість команд – дві у Лізі Чемпіонів та чотири у Лізі Європи.

У Лізі чемпіонів чемпіон України, яким наразі є донецький „Шахтар“, розпочне свої виступи у найпрестижнішому клубному турнірі Європи відразу з групового етапу. Жеребкування даної стадії заплановане на 28 серпня.

Дніпропетровська команда „Дніпро“ вперше за роки незалежної України здобула путівку до Ліги чемпіонів. Клуб не є новачком у цьому турнірі, адже він двічі доходив до чвертьфіналів Чаші чемпіонів за часів СРСР (у 1985 та 1990 роках).

Свого першого суперника у кваліфікації „Шлях нечемпіонів“ команда отримає 18 липня. УЕФА не допустив турецьку команду „Фенербахче“ до участі у турнірі, тому у груповий етап від цієї країни потрапила команда „Галатасарай“,

а ймовірним суперником „Дніпра“ став „Бешикташ“. Свої змагання „Дніпро“ має 29-30 липня та 5-6 серпня.

У разі успіху дніпропетровці потраплять до кола плей-оф, жеребкування котрого призначене на 8 серпня. Тут уже суперники будуть набагато серйознішими. Змагання мають відбутися 19-20 та 26-27 серпня. Якщо „Дніпро“ виграє, то на команду чекатиме груповий етап Ліги чемпіонів.

Тепер перейдемо до Ліги Європи. Приємна новина – київська команда „Динамо“ перейшла на коло вище, оскільки володар трофею „Севілья“ здобула пряму путівку у груповий етап як п'ята команда чемпіонату Іспанії, а володар чаші Іспанії „Реал“ гратиме у Лізі чемпіонів. Вперше клуб з України отримав пряму путівку до групової стадії турніру. Жеребкування заплановане на 29 серпня.

З кола плей-оф свій шлях, після річної перерви, пов'язаної з дискваліфікацією, розпочне харківський „Металіст“, бронзовий призер України. Жереб кинуть 8 серпня, а зустрічі відбудуться

21 та 28 серпня.

„Чорноморець“ стартуватиме з третього кваліфікаційного кола. У разі виходу у наступний етап потрібно буде підраховувати коефіцієнти, хоча й у колі плей-оф „Чорноморець“ має хороші шанси бути у статусі фаворитів, адже заробив чимало точок у евраєвросезоні, що минув. Жеребкування третього етапу відбору призначене на 18 липня, а змагання заплановані на 31 липня та 7 серпня.

Найпершою від України вийде на євроарену луганська „Зоря“. Свого суперника команда отримає 23 червня. Цього дня кинуть жереб як першого кваліфікаційного етапу, так і другого, з якого і стартуватиме „Зоря“, яка 17 та 24 липня повернеться у європейські змагання після 30-річної перерви. „Зоря“ замінить у Лізі Європи донецький „Металург“, дискваліфікований через борги.

Можливі деякі зміни після апеляцій команд і рішень судів.

(„Чемпіон“)

Школи в Манчестері...

(Закінчення зі стор. 9)

ні о. Володимир Сампара – парох з Манчестеру, о. Євген Небесняк – парох з Болтону, о. Ярослав Рій – парох з Брадфорду й колишній довголітний парох в Манчестері, митрофорний протоєрей Богдан Матвійчук, а також почесний гість з Українського Католицького Університету Мирослав Маринович.

Голова Спілки українських вчителів Євгенія Мандзій вручила грамоти за довголітню і віддану працю в школі Вірі Тимчишин, К. Тишкул, Олі Додд, М. Савдик, І. Мокляк, І. Куць, З. Мітчел. А Василю Шаблінському було вручено почесну грамоту і його портрет в ролі св.

Миколая, яку він виконує вже понад 60 років.

Святкові вітання висловили колишня вчителька і голова Товариства бойків Ніна Гринаш, голова Батьківського комітету Петро Лось, о. Є. Небесняк, голова місцевого гуртка Об'єднання українських жінок Марія Робінсон, голова осередку СУМ Павло Окопський, випускниця школи 1999 року Зоряна Юрчишин, голова місцевого відділу Союзу українців Британії Богдан Рутковський, який запросив до слова М. Мариновича, котрий подарував школі пам'ятну ікону.

Ведучими концерту були випускники Софія Тимчишин, Марта Долчук, Максим та Михайло Тишкули під керівництвом вчительки Оксани Лешко. Першим виступив хор „Кобзар“ під керівництвом випускника школи Стефана Мандзія, склад якого становлять члени хору „Воля“

осередку Спілки Української Молоді в Манчестері та співочий колектив з осередку Ковентрі.

Продовжили концерт інсценізація „Тополі“ Т. Шевченка, у якій головну роль зіграла Вікторія Андрусишин, деклямація вчительки О. Лешко, учнів Олега Мака та Данила Криси, Софії Сампари, танець „Ляльки“ у виконанні ансамблю „Поділля“ під керівництвом Лінди Шляхетко, танці Школи ім. Петра Дністровика під керівництвом хореографа Марії Бабиц. Старші діти заспівали „Пісню про рушник“ з аккомпаніментом на саксофоні Дениса Кохана, яку підхопили всі присутні в залі.

На кінець всі учасники концерту вийшли на сцену і заспівали гімн „Ще не вмерла Україна!“.

Після офіційної частини присутніх пригощали стравами, які приготувала Лібра Дзундза.

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS WITH DORMANT ACCOUNTS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS by SEPTEMBER 1, 2014 OR

the funds will be released to STATE OF NEW JERSEY Division of Taxation, Unclaimed Property

Dmytro Todoriv
Helen Ploshchansky
Leah Manzo
Anne Maria Murray
Vincent Cahill
Henryk Wojtkowicz
Melissa Manzo
Liliana Manzo
Joseph Ohar
Darlene Cimilluca
Julio Pucenicz
Joseph Wanko
Andrzej Wierzbowski
Orest Mostovoy
Stephen Woroch, DDS
Juan Sokur
Nadzidja Leszczynska
Panteley Konotop
Beka Antia
Piotr Bojarski
Dmitriy Petrov
Djamila Samedova

Bogdan Gbur
Janusz Wolak
Lyubov Masliy
Mykola Masliy
Larysa Vynnychok
KYM, Inc
Roman Lozinsky
Andrei Lozinski
Genowefa Polakowska
Yaroslava Zakharko
Witold Brzostek
Igor Gritsei
Akbar Rakhimbaev
Jordan Fedorkeovich
Yaroslava Klymovych
Vitaliy Atamanchuk
Tetyana Tonka
Ivan Ochlan
Waldemar M. Polchowski
Nazari Grytysyshyn
Yemiliya Mazur

To reactivate your account please contact one of our offices.

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитова Кооператива

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
Ph: (973) 471-0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
Ph: (973) 772-0620

Toll Free: 1-888-226-5853
www.bankuke.com

Організація Оборони Лемківщини в Америці запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ

14-та Щорічна
Лемківська
Ватра
в США

28-29 червня
2014 р.
на оселі СУМ
Елленвіл, Н.Й.

СУБОТА:

- 12.00 - Змагання з футболу та волейболу
- 2 P.M. - Конкурс Лемківських співаків для дітей
- 3 P.M. - Печення поросят
- 4 P.M. - Відкриття та розпалення Ватри
Концерт з участю: Софії Федини, Анички та Ірини Лончини з України
- 9 P.M. - Забава надворі та всередині, грають "VoxEthnika" та "Черемш"

НЕДІЛЯ:

- 10 A.M. - Архисрейська Служба Божа, яку відправить Владика Павло Хомницький
- 12.00 - Презентація (Англійською) книги Діани Райлі "Розсіяні"
- 1:30 P.M. - Концерт

ВПРОДОВЖ ФЕСТИВАЛЮ:

Продаж Лемко-футболок, мистецьких виробів та писанок Українські страви "Сад пива" Палатка Лемківської історії та спадщини*

*Знайдіть своє родинне село, принесіть нам свої старі знімки для сканування, візьміть участь у нашому проєкті збереження історії "ПАМ'ЯТАМИ"

For more information, email VatraUSA@aol.com or call (973)772-3344 in NJ, (203)762-5912 in CT, or (845)647-7230 in NY. Oselia CYM is located at 8853 Route 209, Ellenville, NY 12428. Directions and other information www.CYM.org/us/ellenville

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**
Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

**Рекляма – ключ
до успішного бізнесу!**

DNIPRO LLC.
ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ
• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські
компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.
ROSELLE, NJ CLIFTON, NJ PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave. 565 Clifton Ave 1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190 Tel.: (973) 916-1543 Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776 (215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови
Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності
Spanish-American Institute
служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.
215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922
Info@sai2000.org • www.sai2000.org
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub
*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ
МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel
• У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
• Візові послуги до України (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service
ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:
\$100 - \$7 \$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10 \$600 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12 \$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12 \$800 - \$17 \$2000 - \$50
Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ
Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Українські школи...

(Закінчення зі стор. 8)

фанія Домарадська, Оксана Корнят, Марія Сорока, Вікторія Коростіль, Тая Куцап, Віктор Міклош і Андрій Данилюк.

У перервах між врученням свідоцтв та подарунків з екрану вітали випускників Міністер освіти і науки України Сергій Квіт, народні депутати – письменниця Марія Матіос, Народний артист України Богдан Бенюк, президент Мистецької агенції „Територія А“ Олександр Бригинець, Заслужений журналіст України Володимир Ареєв, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Ратушний та інші, а також Сашко Положинський – провідник гур-

ту „Тартак“. Вітання були зфільмовані у Києві з ініціативи президента УККА Тамари Олексій.

Усім випускникам були вручені цінні подарунки та грошові винагороди кредитівок за їхню старанність у навчанні. Окремі школи підготували літературні композиції з нагоди свята, які представили під час вручення свідоцтв про освіту. Випускники Уляна Білаш та Марко Завадівський висловили подяку вчителям, батькам та усій громаді за допомогу у навчанні і гарне свято.

На закінчення офіційної частини вечора востаннє для випускників пролунав шкільний дзвінок.

Свято спонзорували Український Народний Союз та Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“.

Газ як зброя...

(Закінчення зі стор. 6)

ських громадян в Абхазії і Південній Осетії.

Для Росії перше після 1991 року використання армії задля зовнішньої експансії минулося безкарно. Водночас був створений небезпечний прецедент. З поліпшенням економічного стану спокую використувати армію проти слабкого супротивника в уряді Росії не зникла, а зросла. Ризик військового вторгнення для країн, що межують з нею, став абсолютною реальністю.

На відміну від клясичної військової інтервенції Грузії 2008 року, військової операції в Україні російське керівництво поєднує з економічним тиском. Є щось незвичне (і цинічне) в тому, що окупацію України Росія супроводжує вимогами до неї виплатити мільярди доларів за постачання російського газу в ще не окуповані частини. А власне, і в окуповані теж, тому що російський газ отримували і Крим, і Донецька й Луганська області.

Дивно, що ці абсурдні правила гри прийняв і покищо не зформований уряд України. Він досі відмовляється усвідомити (і пояснити населенню), що Росія оголосила Україні війну. Обурене голосіння Києва щодо „віроломних“ нападів „терористів“ на українські землі – межа наївності. Час зрозуміти, що

переговори про нові умови постачання газу – відволікаючий маневр російського керівництва; що найближчим часом постачання російського газу в Україну все одно припинять під тим чи іншим приводом. У такій ситуації Україні слід подивитися інакше: виставити російському керівництву рахунок за військові дії проти неї, зокрема – за анексію Криму. До сплати Кремлем цього рахунку і повернення Криму Україна всі розмови про минулі борги й майбутні платежі російській стороні, зокрема й за постачання газу, має вважати передчасними.

Україні час позиватися до Росії, а не виправдовуватися щодо прострочених платежів за газ. Від березня цього року не лише Україна, а весь цивілізований світ має справу з державним рекетом Росії, що не відрізняється від атомного шантажу. Немає жодної різниці між фразою „здайтеся, бо вимкнемо газ“ і „здайтеся, бо натиснемо ядерний гудзик“. Газ у руках російського уряду є лише одним з різновидів зброї масового ураження. Газовий шантаж Кремля – своєрідна проба перед військовим вторгненням в Європу. З ворогом треба боротися його ж зброєю, зокрема – виставляючи рахунки на мільярди.

Про автора: Юрій Фельштинський – російсько-американський історик, мешкає у США.

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Зі смутком повідомляємо родину, друзів і знайомих, що 9 червня 2014 року відійшов на вічній спочинок на 92-му році свого надзвичайного життя наш Батько, Дідусь, Вуйко, Стрийко та Родич,

св. п. Юрій Олесницький

Юрко народився в Станиславові у липні 1922 року під Польщею в родині Федора і Софії з Гуглевичів Олесницьких, як третій з чотирьох синів. Пережив своїх братів, д-ра Богдана, мгр. Остапа, та наймолодшого брата Ігоря.

Залишив у смутку сина Олександра, доньку Анетку Боув з чоловіком Фрейком, внука Раяна Пуорро, колишню дружину Люцину, братанків д-ра Марка, Нестора, Тараса, Любодара, Мирона Олесницьких з дружинами, дітьми і внуками, братанницю Марусю з доньками і внучкою, та ближчу і дальшу рідню в Америці, Канаді, Австралії і Польщі.

Ветеран Польської Армії Андерса і Французького закордонного Легіону, в'язень Польської тюрми і також був засланий на Сибір, де пережив півтора року заслання. Був запрошений виступати в американським фільмі Бов Жесте. Родинний, щедрий і цікавий світом, на емеритурі їздив по цілому світі відвідуючи родину в Канаді, Австралії й Європі.

Парастас був відправлений 20 червня 2014 року в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Union, а 21 червня буде відправлена Панахида о годині 9:00 ранку, в Церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо рідних та приятелів, що в неділю, 25 травня 2014 року, відійшов на вічний спочинок дорогий Батько, Дідусь та Прадідусь

св. п.

Микола Кунцьо

народжений 25 квітня 1919 року в Бориславі, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

- діти - Любомира з чоловіком Стефаном
- Стефан з дружиною Цецилією
- Леся з чоловіком Тедом
- внуки - Данило з дружиною Марією
- Таїса з чоловіком Джіт
- Михайло
- правнук - Дам'ям

Панахида була відправлена в неділю, 1 червня 2014 року, в Т. М. Quinn Funeral Home в Асторії, Н. Й.

Похоронні відправи відбулися 2 червня 2014 року в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 29 травня 2014 року, на 86 році життя відійшов від нас у Божу вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько і Дідуньо

св. п.

Роман Юрій Свистун

Лісовий Чорт – Архидідько Дрозд

народжений 17 вересня 1928 року в Копиченцях.

Ходив до гімназії в Холмі. Коли німці з гімназії забирали молодих хлопців, він і з іншими вступив до українського юнацтва. Був юнаком при летунській артилерії. По війні закінчив гімназію в Д.П. таборі Карлсфельд. Закінчивши студії працював в Америці головним механічним інженером у фабриці Скіннер Енджин Компани, де мав змогу їздити в інші країни світу. Окрім праці, був активний і в громадським житті: в хорі „Думи“, в Самопомочі, в Пласті, в українські школі, в спорті - головно у відбиванці, де був тренером молоді дружини в Пасейку, Нью-Джерсі. Переїхавши на Фльориду став активним членом в Культурно-Освітньому Осередку св. Андрія та в католицькій церкві, співав у громадським і церковним хорах.

Похоронні відправи відбулися 2 червня 2014 року в Соборі Входа в Храм Пресвятої Богородиці в Норт-Порті, Фльорида.

Залишилися в глибокому смутку:

- дружина - Орися
- донька - Ліда
- донька - Христя Криницька з чоловіком Олесем і дітьми: Іванною ДеШазо, Стефою і Мартою
- син - Андрій з дружиною Джуді і сином Натаном та донькою Джулі
- син - Орест з дружиною Тересою
- сестрінок - д-р Петро Рівес з дружиною Крис і доньками: Аймі, Емелі, Лорен, і Каролен
- родина Остоповичів; отец Йосиф Остопович
- хрещенники - Роман Баторфальви з дружиною Лесею - Юрій Баторфальви з донькою Христіною та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 9 червня 2014 року, в Балтиморі, Мд, відійшов у вічність

св. п.

Володимир Телюк

нар. 8 вересня 1938 року в Україні

- чоловік Ліди Сушко
- св. п. Іванни Кравець
- батько Петра з дружиною Наталією Івана
- дідо Кеegan, Адріани, Степана та Соломії
- брат Юрка з дружиною Мару

Похоронні відправи відбулися 14 червня 2014 року в Українській католицькій церкві св. Михаїла

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 26 травня 2014 року, проживши 97 років, упокоївся в Бозі, наш найдорожчий Тато, Дідо і Прадідіо

св. п.

Осип Куйбіда

народжений 22 серпня 1916 року в селі Букачівці, Івано-Франківська область.

У глибокому смутку:

- доньки: Оксана Станько з чоловіком Юрієм Наталка Линч з чоловіком Роналдом
- внуки: Стефан Станько з дружиною Меген і дітьми Раєн і Ферра
- Адріян Станько
- Патрик, Тимі, і Емілі Линч
- швагер: Олесь Іванишин з дружиною Мері з родиною
- сваха: Сузен Линч

родина в Україні

Панахида відбулася в п'ятницю, 30 травня 2014 року в похоронному заведенні Union Funeral Home, Union, NJ.

Похорон відбувся в суботу, 31 травня 2014 року в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на католицькому цвинтарі св. Духа, Hamptonburg NY.

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Осипа Куйбіди можна складати на:

St. Basil Seminary
195 Glenbrook Rd.
Stamford CT 06902

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

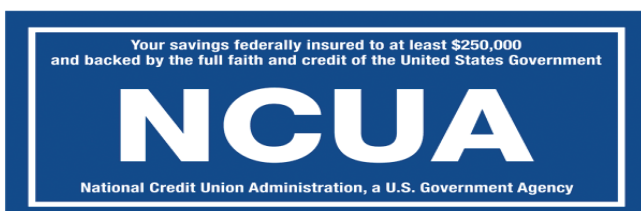
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.